

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Oskar Sovinc, zaljubljen v barve in naravo. Intervju na strani 12

5

8

25

29

ISSN 1581-8373

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 6
24. JUNIJ 2014
1,60 EUR

USPEŠNI DEVETOŠOLCI str. 5
FILM O NASTAJANJU VOLNENE NITI str. 8
NA PREDSTAVI V KRVAVI PEČI str. 25
POVZETEK KOŠARKAŠKE SEZONE str. 29

Skupaj postavljamo temelje
za prihodnost!

www.te-sostanj.si

25. junija bo minilo že 23 let, odkar smo s ponosom dvignili zastavo Republike Slovenije. Ob **dnevu državnosti** vam iskreno čestitamo!

Ob **3. juliju – prazniku rudarjev** čestitamo vsem zaposlenim v Skupini Premogovnik Velenje.

Skupina **hse**

TERMoeLEKTRARNA
ŠOŠTANJ

Spoštovani in spoštovane! Mednarodni festival uličnih gledališč

ANA DESETNICA 2014

Trg svobode, Šoštanj,
02.07.2014 od 18ih dalje!

Na Ani Desetnici v Šoštanju bodo letos nastopali:

Belle Etage - AUT - www.belleetage-stelzentheater.com - SANJE

Maboul distorsion - FRA - www.mabouldistorsion.net - KUHINJA

Tom Greder & Trent Arkleysmith - SUI/AUS - www.facebook.com/pages/Oskar- - OSKAR & ŠTRUDL

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

Milojka Komprij

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 7 (julij 2014), pošljete najkasneje do 16. julija 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Amadeja Komprij

Foto na zadnji strani: Matej Vrnič,
Tomaž Sinigajda, OŠ Šoštanj, Vrtec
Šoštanj

Naša občina	4
Dogodki in ljudje	8
Cerkev	11
Intervju	12
Napovednik	16
Vrtec	18
Šolski list	20
Podoba kulture	24
Vila Mayer	28
Šport in rekreacija	29
Fotoreportaža	31
Junjski utrinki	32

14 MIRO PETEK

KANDIDAT ZA VOLITVE V DRŽAVNI ZBOR V ŠOŠTANJU IN OKOLICI

Miro Petek, univerzitetni diplomirani novinar, je eno najbolj znanih imen slovenskega novinarstva. Pisal je za dnevnik Večer in tudi druge slovenske medije, v novinarski karieri pa je prejel obe osrednji slovenski novinarski nagradi. Z zahodnim novinarstvom se je za kratek čas srečal leta 2002 v Veliki Britaniji pri časopisu The Guardian. Posvečal se je preiskovalnemu novinarstvu in veliko pisal o nepravilnostih v času tranzicije in privatizacije. Leta 2001 je bil nanj izvršen poskus umora, naročniki in izvajalci pa niso bili nikoli kaznovani. Dva mandata (od 2004 do 2011) je bil na listi SDS poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije, za tem pa leto dni direktor Direktorata za medije na ministrstvu pristojnem za kulturo. Doslej je napisal štiri knjige, Upanje v Dolini smrti (2008), V Sovinem gnezdu (2010), Hvala za besedo (2011) in Slovenska medijska puščava (2014).

POVZETEK VOLILNEGA PROGRAMA

- Vzpostavitev pogojev za takojšnjo gradnjo tretje razvojne osi.
- Obnova državne ceste od Šoštanja proti Zavodnjam in dalje proti Črni na Koroškem.
- Odškodninski sporazum med občino in HSE zaradi posledic delovanja rudnika in TEŠ v prihodnje nadomestiti s trajnejšo sistemsko rešitvijo v obliki rente.
- Zagotovitev stabilnega gospodarskega in političnega okolja za poslovanje TEŠ in Premogovnika Velenje.
- Bolnišnici Topolšica zagotoviti, da ostane del slovenske mreže bolnišnic z jasno vizijo razvoja.
- Iz državnega proračuna zagotoviti denar za temeljito sanacijo plazov.

Miro Petek je eno najbolj znanih novinarskih imen v času samostojne Slovenije. Rojen je na Koroškem, je univerzitetno diplomiran novinar, dobitnik dveh slovenskih najvidnejših novinarskih nagrad (Consortium Veritatis in Jurčičeve nagrade) in hruvaške nagrade Gosje pero. Dva mandata je bil poslanec (SDS) v Državnem zboru Republike Slovenije in leto dni direktor Direktorata za medije na Ministrstvu za izobraževanje. Napisal je štiri knjige.

Njegova bogata novinarska, pisateljska in politična kariera je prav gotovo veliko zagotovilo, da bo aktivno zastopal želje in potrebe Šaleške doline. S svojim ostrim peresom useskozi opozarja, da prav mediji ustvarjajo in gradijo ozračje nestrpnosti, da nekateri politiki gradijo svojo identiteto na brezmejnem soustvarjanju do drugače mislečih.

Z izjemno širino znanja in izkušenj ter pripadnosti naši regiji je pravi kandidat za poslanca v Državni zbor.

Darko Menih, prof.,
župan Občine Šoštanj

Praznovanje dneva državnosti v občini Šoštanj

Rojstni dan naše države so s slovesnostmi počastili tudi v različnih krajih v občini Šoštanj. Osrednjo proslavo vsako leto na predvečer praznika pripravijo člani Turističnega društva Skorno na igrišču v Skornem.

Za uvodni pozdrav in vabilo obiskovalcem je po tradiciji zaigral Pihalni orkester Zarja, zbrane je pozdravil predsednik domačega turističnega društva Matej Skornšek, osrednji govornik na prireditvi pa je bil župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je o času osamosvojitve povedal: »Upali in verjeli smo, da bomo postali razvita in bogata država s strpno in sposobno vlado. Imamo gore, morje, jezera, panonsko nižino, pridne roke, vse, kar je potrebno za bogastvo vsake dežele. Danes, po 23 letih, pa se na žalost vedno bolj zavedamo, da še nikoli nismo bili tako blizu zvezdam in tako daleč drug od drugega.

Foto: Matej Vranič

Vse politične opcije, ki so v tem obdobju vodile našo državo, vlado, niso zmogle premostiti, bolje rečeno, niso se znale dogovoriti o spravi glede pogledov na dogajanje v naši bližnji in malo manj bližnji preteklosti. Tudi gospodarska in socialna kriza, ki traja že kar nekaj časa, ni ganila naših politikov, da bi strnili moči, se obrnili k državljanom in začeli reševati nastalo situacijo. Ne, raje se neprestano ukvarjajo sami s seboj,« je med drugim dejal župan Darko Menih in v nadaljevanju še poudaril, da številne menjave na ministrskih stolčkih v veliki meri vplivajo tudi na delovanja občin, saj se mnogi postopki, predvsem na področju prostorskega načrtovanja zaradi tega še dodatno zavlečejo.

Leon Stropnik je prisotne nagovoril v imenu območne enote Šoštanj veteranov vojne za Slovenijo, Anton Brložnik pa kot predsednik območne enote borcev za vrednote NOB Skorno-Florjan in Bele Vode.

Po tradiciji so nato položili venca k obeležju NOB v Skornem in obeležju veteranov vojne za Slovenijo v Kajuhovem parku v Šoštanju.

Domači ustvarjalci so pripravili kulturni program; zapel je otroški mešani pevski zbor KS Skorno-Florjan, predstavila pa se je tudi domača mažoretna skupina.

Čeprav je bilo vreme zelo kislo, se je veselica najprej z ansamblom Smeh in nato z Modrijani nadaljevala pod šotorom v odličnem vzdušju do zgodnjih jutranjih ur.

V Ravnah so pripravili tradicionalen pohod po Ravenski poti, v Zavodnju pa so merili in zalili lipo ter odkrili obnovljeno ploščo padlim vaščanom, ki je bila nameščena v starem domu krajanov.

Ogled gradbišča vrtca Šoštanj

Župan Občine Šoštanj je na neformalni obisk povabil generalnega direktorja HSE, d. o. o., Blaža Košoroka in direktorja Termoelektrarne Šoštanj, d. o. o., Petra Dermola.

Zaradi zadržanosti se je prvi opravičil, vabilu pa se je odzval Peter Dermol. Župan je v spremstvu podžupanov Vikija Dreva in Vojka Krneža gosta peljal na gradbišče izgradnje novega vrtca v Šoštanju, kjer jih je sprejel direktor podjetja Esotech, d. d., Marko Škoberne s svojo ekipo: Drago Pavlič, Robert Lindič, Marjan Verboten in Aljaž Zajamšek.

Foto: arhiv Občine

Ogledali so si gradbišče novega 16-oddelčnega vrtca, ki ga Občina Šoštanj gradi po sistemu javno-zasebnega partnerstva, zasebni partner je podjetje Esotech, d. d..

Direktor TEŠ Peter Dermol je v svojem podjetju vaju hoje po gradbišču, si je pa z zanimanjem ogledal, kako nastaja nov šoštanjski vrtec. Vsi so se strinjali, da je objekt zelo lep in tudi funkcionalno zasnovan ter da gradnja dobro napreduje.

Župan sprejel najboljše osnovnošolce

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je ob koncu šolskega leta pripravil sprejem za devetošolce, ki so v devetih letih šolanja dosegli povprečno oceno 4,6 in več.

Takšnih učenc in učencev je bilo na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj 23. Kot že zadnjih nekaj let je tudi letošnji sprejem potekal v čudovitem ambientu Vile Mayer. Župan je vsem najboljšim osnovnošolcem čestital za odlično delo v zadnjih devetih letih. Želel jim je vse dobro v prihodnje in odlično delo v nadaljnjem šolanju.

Podaril jim je knjigo »Pozdrav iz Šoštanja – mesto na starih razglednicah«, s katero bodo še bolj spoznali domači kraj. Obenem pa je župan želel, da bi se mladi radi vračali v svojo občino.

Foto: arhiv Občine

Šolanje je zaključila prva generacija učencev, ki je vseh devet let obiskovala novo šoštanjsko šolo, bilo pa je kar pet oddelkov.

Kulturni program so pripravili učenci Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega – oddelek Šoštanj.

ZDRAVSTVENI DOM
VELENJE
Vodnikova 1, 3320 Velenje

Čestitamo za dan državnosti!

Teden ljubiteljske kulture

Vpodporo ljubiteljski kulturi je župan Občine Šoštanj Darko Menih v okviru tedna ljubiteljske kulture v parku Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj simbolno posadil sadno drevo.

Na prireditvi, ki so jo s kulturnim programom popestrili udeleženci Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Šoštanj in otroci Vrtca Šoštanj, je župan poudaril pomen ljubiteljske kulture za našo občino. Povedal je, da Občina Šoštanj med 12 kulturnih društev razdeli 44.000 evrov in da občina z veseljem podpira ljubiteljsko kulturo, saj si brez kulturnih prireditev ne moremo predstavljati našega vsakdana. Župan je tudi povedal, da ni naključje, da v tem tednu sadimo drevesa. Letošnja naravna nesreča žled je največ škode povzročila prav drevju, poleg tega pa ima sadno drevje v Šoštanju že dolgo tradicijo, saj je le-ta sadil že Peter Musi.

Foto: arhiv Občine

Zbrane je nagovorila tudi Nina Mavec Krenker vodja območne izpostave Velenje Javnega sklada za kulturne dejavnosti. »Trud tistih, ki se ukvarjajo z ljubiteljsko kulturo nikoli ni poplačan z denarjem, poplačajo ga užitki v ustvarjanju, igranju, petju, plesu, pisanju, risanju, slikanju, snemanju. Poplačajo ga tudi zadovoljni obrazi poslušalcev, gledalcev, obiskovalcev razstav in prijateljstva ob druženjih,« je med drugim dejala Krenkerjeva.

TJAŠA REHAR

Ob katastrofalnih poplavah, ki so prizadele BiH, Srbijo, pa tudi Hrvaško, so se v Termoelektrarni Šoštanj, tako podjetje, kot zaposleni, takoj odzvali in tudi med prvimi pridružili vseslovenski akciji zbiranja pomoči za prizadete ob nedavnih poplavah v BiH ter Srbiji. Podjetje je na poplavljeni območja poslalo dve večji potopni črpalčki, večje število zaščitnih sredstev in čistil.

Izjemno solidarnost in pripravljenost pomagati pa so pokazali tudi zaposleni, saj so z akcijo zbiranja blokov za malico, zbrali preko 7 ton konzervirane hrane, vode in ostalih prepotrebni živil. »V TEŠ smo z akcijo zbiranja pomoči izkazali sočutje in solidarnost z ljudmi, ki so jih prizadele naravne katastrofe. Tako smo pokazali, da smo združeni sposobni velikih dejanj, ki so naš majhen prispevek pomoči tistim, ki jim je v teh trenutkih najbolj dragocena«, je povedal direktor TEŠ Peter Dermol, ki se je še posebej zahvalil vsem zaposlenim v TEŠ za nesebično in solidarno pomoč.

Foto: arhiv

Vso zbrano pomoč v obliki konzervirane hrane in živil so dostavili in predali Območnemu združenju Rdečega križa Velenje v zbirni center na Kopaljski ulici v Velenju, od tam pa je bila pomoč odpravljena naprej v BiH ter Srbijo.

Pobudnika akcije sta bila direktor TEŠ Peter Dermol in Boris Goličnik, ki je akcijo zbiranja pomoči za prizadete v poplavah tudi vodil in koordiniral.

MARKO JELEN

TEŠ in zaposleni pomagali prizadetim ob nedavnih poplavah v BiH in Srbiji

Podjetje je na poplavljeni območja poslalo dve večji potopni črpalčki, večje število zaščitnih sredstev in čistil. Izjemno solidarnost in pripravljenost pomagati pa so pokazali tudi zaposleni, saj so z akcijo zbiranja blokov za malico, zbrali preko 7 ton konzervirane hrane, vode in ostalih prepotrebni živil.

Že 28 let gradimo komunalno infrastrukturo v šaleški dolini in skupaj z vami skrbimo za čisto ter prijazno okolje.

Vsem občankam in občanom čestitamo ter želimo lep, ponosa poln praznik naše domovine.

PODJETJE ZA NIZKE GRADNJE IN KOMUNALNO INFRASTRUKTURO
TER DRUGE STORITVE d.o.o.
Askerčeva 20, 3325 Šoštanj
Tel.: 03/ 891 10 93 fax: 03/ 891 10 04 Gsm: 041/ 624 166 e-pošta: nivig@siol.net

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 6. in 7.člena Pravilnika o vrednotenju programov organizacij in društev na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti (Uradni list Občine Šoštanj št. 6/2008), Pravilnika o dopolnitvah Pravilnika o vrednotenju programov organizacij in društev na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter ostalih društev, združenj in zvez v občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj št. 5/2013), Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2014 (Uradni list Občine Šoštanj, št. 5/2014) in sklepa župana Občine Šoštanj, z dne 23. 6. 2014, Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja, ki jih bo v letu 2014 sofinancirala Občina Šoštanj

I. NAROČNIK: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. PREDMET RAZPISA: sofinanciranje letnih programov humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja s sedežem v občini Šoštanj ali izven, ki se v letu 2014 izvajajo za občane občine Šoštanj.

III. Pravico do sofinanciranja programov na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež na območju občine Šoštanj in izvajajo dejavnost za občane občine Šoštanj,
- društva, ki delujejo na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti, neprofitne organizacije, društva, združenja in zveze in **imajo lahko svoj sedež tudi izven območja občine Šoštanj, njihovi člani pa morajo biti tudi občani občine Šoštanj,**
- da opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot jo določa zakon,
- da so registrirani in delujejo neprekinjeno najmanj eno leto,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih aktivnosti,
- da občinski upravi redno dostavljajo poročila o realizaciji programov.

IV. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV: sredstva so predvidena v občinskem proračunu na postavki 20046001 Humanitarna društva in organizacije v okvirni višini **4.500,00 EUR**.

V. RAZPISNA DOKUMENTACIJA vam je na voljo na Občini Šoštanj in na njenem spletnem naslovu www.sostanj.si.

VI. ODDAJA VLOG: vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zaprtem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Javni razpis za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti za leto 2014 -NE ODPIRAJ« najpozneje **do ponedeljka, 21. julija 2014**. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v tajništvo Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala. **Na hrbtni strani ovitka mora biti naveden naziv in naslov (sedež) vlagatelja.** Dodatne informacije in pojasnila so na voljo na naslovu: alenka.verbic@sostanj.si.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG: **sreda, 23. julij 2014.**

VIII: SKLEP O IZIDU RAZPISA bodo vlagatelji prejeli v 7-ih dneh po vrednotenju vlog.

IX. POGODBE O SOFINANCIRANJU bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 10-ih dneh po končanem postopku.

X. PORABA DODELJENIH SREDSTEV: izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

ŠTEVILKA: 129-0003/2014-2

DATUM: 23. 6. 2014

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ
DARKO MENIH, PROF., L. R.

Toplina domače volne

V okviru projekta Festival volne, ki ga podpira Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in v njem sodeluje tudi društvo za razvoj podeželja LAS Šaleške doline (v koordinaciji s strokovno sodelavko Mojco Kodrič), se je v četrtek, 5. junija dogajalo na Planinskem domu na Paškem Kozjaku.

Soustvarjalci filma *Toplina domače volne* so si na Paškem Kozjaku z zanimanjem ogledali obdelano gradivo za filmski film. Foto: Jože Miklavc

Učenci iz OŠ Gorica ter njene podružnične šole POŠ Vinska Gora, njihovi mentorji ter nekateri drugi, ki sta jih ob uresničevanju scenarija Festival volne, pritegnila producenta in avtorja filma Tomo Čonkaš in B-jana Planina Repovž iz Velenja ter predstavniki Kulturnice Gaberke, so opravili še predzadnje srečanje. Najprej so se ustavili na domačiji Plevnik, kjer so si udeleženci še zadnjič v živo ogledali ovce ter se seznanili s pripravo ovčje volne za prejo. Na Paškem Kozjaku so predstavili glasilo pobudnikov, snovalcev in partnerjev omenjenega projekta ter učencev in učiteljev omenjenih šol z naslovom *Toplina domače volne*, v katerem je popisano vse, kar se je dogajalo ob snemanju filma *Volnena zgodba*. Čonkaš in Planinova sta prikazala sklope že posnetega filma (ki so nastajali že vse letošnje leto), v katerem so sodelovali tudi člani društva Kulturnica iz Gaberke ter Samčeva mama, predica Pavla Krenker s Plešivca, krajan Paškega Kozjaka, predice iz Dobrne ter nekateri drugi. Filmsko gradivo vsebujejo zgodbo ovce na paši, pranje in striženje ovac v Vovkovem mlinu pri Lembergu, prikaz polstenja volne v okviru šolskega krožka na kmetiji Borovnik, pri Kremplju na Paškem Kozjaku, kasnejše krtačenje in prejo volne na kolovratu ter navijanje na motovilu pa tudi pletenje in domača oblačila za hladne dni. (Kolovratovanje v Gaberkah).

Film *Toplina domače volne* bo premierno prikazan že koncem junija. Foto: Jože Miklavc

Ob tem so predstavili tudi podjetniški Volnenedgi bazar na OŠ Gorica. Mojca Kodrič je ob tem povedala, da kot sofinancer filma pri LAS Šaleške doline niso imeli prave predstave o končnem izdelku, a je vsekakor bila

odlična priložnost za izziv, ki ga podpira tudi evropski denarni sklad za podeželje. Ob predstavitvi je bila prijetno presenečena, saj je bila vsaka snemalna faza iz scenarija samostojno in zanimivo dogajanje in druženje ljudi. Da bi bilo vse po domače, kot je videti v filmu, ki v teh dneh dobiva končno formo v Studiu Mozaik, je oskrbnica planinskega doma Olga Ramšak za zaključek skuhala kmečki ričet, ki je po zanimivem popoldnevu in ogledu male fotografske razstave *Toplina domače volne*, dobro teknil.

JOŽE MIKLAVC

V Vili Mayer primopredajna skupščina Rotary kluba Velenje

V Vili Mayer v Šoštanju je dne 23. junija 2014 potekala primopredajna skupščina Rotary kluba Velenje. Predaja poslov je bila izvedena ob menjavi predsedniške funkcije.

Vodenje kluba bo s 1. julijem 2014 prevzel Stojan Špegel. Prisotni člani so se na skupščini seznanili še s poročilom o delu v rotarijskem letu 2013/2014 in planom dela v prihajajočem rotarijskem letu 2014/2015. S potrditvijo vseh poročil, vključno s finančnim, so zaključili še eno uspešno rotarijsko leto in upravičeno lahko pričakujejo takšno nadaljevanje tudi v prihodnje. Po zaključku skupščine so si člani ogledali Vilo Mayer in njene zbirke.

Primopredaja poslov ob menjavi predsedniške funkcije. Novi predsednik Stojan Špegel (levo) in dosedanjí predsednik David Geršak (desno). Foto: Arhiv Rotary klub Velenje

Rotary klub Velenje je bil ustanovljen leta 2005 in deluje na območju Šaleške in Zgornje Savinjske doline oziroma na območju regije SAŠA. Rotarijci so pobudniki in organizatorji številnih dobrodelnih akcij. Poslanstvo Rotarija je namreč "vzpodbujati in krepiti ideale nudenja pomoči kot temelja dragocenih podvigov". Rotary je združenje poklicno aktivnih moških in žensk širom po svetu. Ta organizacija pričauje od svojih članov odlično poklicno delo, osebno integriteto, odprtost in pripravljenost za delovanje v korist skupnosti.

V. M.

Gasilci v Luksemburgu

V času od 29.05. do 01.06. je v mestu Echternach, potekal dvajseti mednarodni mladinski simpozij CTIF. Udeležilo se je štirinajst držav, med njimi tudi mladi in mentorji iz Slovenije. Mladinci PGD Lokovica so skupaj z mentorjema in predsednikom mladinskega sveta GZS, sodelovali na delavnicah in debatirali o različnih temah.

Pred začetkom delavnic sta nas nagovorila Luksemburški princ in

njegova izbranka. Predstavnike vsake države je osebno pozdravil in jim namenil nekaj vprašanj. Nato pa smo se mentorji in mladi razdelili v skupine. Pogovarjali smo se požarni varnosti, komunikaciji, certifikatih in o tem ali smo gasilci vzorniki. Pri vsaki temi smo si izmenjali mnenja in izkušnje iz domačega okolja, potem pa primerjali z drugimi.

Foto: arhiv društva

Poleg delavnic smo ogromno prostega časa preživeli z novimi prijatelji in kar prehitro je napočil dan slovesa in odhoda domov. Domov pa smo odšli s polnim nadržbnikom novih znanj, izkušenj, prijateljstev in z obljubo, da se česa podobnega še udeležimo.

MLADI IN MENTORJI PGD LOKOVICA

Gasilsko tekmovanje v Gaberkah

Zadnjo soboto v maju je v Gaberkah potekalo že tradicionalno XII. meddruštveno tekmovanje za starejše gasilke in gasilce za pokal KS Gaberke in drugo pokalno tekmovanje za starejše gasilke in gasilce za pokal GZ Slovenije.

Tekmovanja se je udeležilo 39 desetov iz vse Slovenije. Vsako leto organizator podeli več nagrad, med drugim za najbolj oddaljeni in najstarejši desetin ter za najstarejšo članico oziroma člana. Letos je bila na tekmovanju najstarejša članica stara 87 let in najstarejši član 86 let.

Dogajanje je spremljalo tudi veliko navijačev.

Pokalno tekmovanje v Gaberkah je eno izmed sedmih tekmovanj, ki potekajo pod okriljem GZ Slovenije. Za takšno tekmovanje je potrebno upoštevati določena pravila in navodila, zato je bilo v organizacijo tekmovanja vložena veliko dela in truda.

Na tekmovanju je bilo prisotnih veliko pomembnih gasilcev in drugih gostov, med njimi župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik KS Gaberke Zvonko Koželjnik, ki sta tudi podeljevala priznanja, pokale in medalje najboljšim desetinom.

Foto: arhiv društva

Zelo smo bili veseli, da so si tekmovanje ogledali tudi predsednik Gasilske zveze Šaleške doline Jože Drobež, poveljnik Gasilske zveze Šaleške doline Boris Lambizer in poveljnik poveljstva Občine Šoštanj Boris Goličnik.

TINA VIDEMŠEK

Topolške perice na tekmovanju

Že deseto leto zapored je TD Maribor Studenci organiziralo tekmovanje v splahnjevanju. Bilo je v petek, 13.6. ob 17.00 uri pri Jožefovem studencu v Mariboru.

Obujanje tega običaja na poseben način obeležujejo s tekmovanjem. Letos se je le tega udeležilo pet ekip - kljub slabemu vremenu. Ker pa so nekoč morali delati v vsakem vremenu, se ekipe dežja nismo ustrašile. Vztrajnost se je obrestovala in oblaki so se razkadili.

Foto: arhiv društva

Sodelujoče ekipe so prišle iz Miklavža na Dravskem polju, Pragerskega, iz Studencev sta sodelovali mlajša in starejša generacija in Topolščanke. Tekmovanje poteka tako, da se najprej na duhovit način predstavijo, nato pa splahnjujejo štiri kose starinskega perila v dveh fazah, saj imajo dva bazena, zaključijo pa z ožemanjem. Vsaka ekipa je opremljena z vozičkom, škafi, perilniki, milom in je oblečena po modi iz časov pranja na roke. Delo ocenjuje tričlanska ekipa, dogajanje pa spremlja pesem ali harmonika. Ker smo se tega tekmovanja že udeležili dvakrat, smo tokrat vedeli kaj nas čaka in se tudi dobro pripravili. Zasedli smo prvo mesto, ki je našim pericam prineslo 14 kg pralnega praška, ki si ga bodo svečano razdelile v prihodnjih dneh.

Obujanje starih časov prinaša starejšim nostalgijo, mlajšim pa spoznanje življenja nekoč. Perice so bile pomembne še posebno v Topolšici, saj so bile ključne za povečanje družinskega proračuna. Prale so tudi za druge, predvsem za bolnike iz domače bolnišnice. Danes je takšno delo preteklost, a druženje ob obujanju tega dela je za vse neprecenljivo. Zato se bomo takšnih prireditev z veseljem še udeleževale.

TD TOPOLŠICA

Medgeneracijsko središče je ustvarjalno zaživel

Medgeneracijsko središče (MS) deluje pod okriljem Občine Šoštanj in Centra za socialno delo Velenje. Dejavnosti v Medgeneracijskem središču Šoštanj potekajo že od same otvoritve, ki je bila 20. maja 2014.

Sedež imamo v središču Šoštanja na Trgu bratov Mravljakov 7. Dosegljivi smo na telefonski številki : 031 309 360. Naš delovni čas je: PONEDELJEK, TOREK IN ČETRTEK od 7.00 do 15.00, SREDA od 7.00 do 17.00 in PETEK od 7.00 do 13.00. Veliko aktivnosti izvajamo tudi na različnih lokacijah Šoštanja in Velenja. Tedenski program redno objavljamo na spletni strani Občine Šoštanj pod rubriko Prireditve.

MS je namenjeno prijetnemu druženju in sodelovanju vseh generacij. S spodbujanjem prostovoljnega dela mladih za starejše in starejših za mlade, poskušamo zagotoviti dodatno pomoč starejšim, mlajšim pa omogočiti pridobivanje novih znanj in izkušenj. V našem MS izvajamo različne delavnice: ustvarjalne, kuharske, glasbene, bralne in plesne. Dejavnosti smo tudi na izobraževalnem področju, zato organiziramo različna predavanja.

Foto: arhiv

Kuharske delavnice organiziramo vsako sredo od 12.30 do 13.30. V okviru kuharskih delavnic smo pripravili in okusili že veliko dobrot. V mesecu maju smo kuhali puding in pekli vafle. V mesecu juniju smo imeli enkrat tudi gostjo go. Marinko Menih, ki nam je pomagala pripraviti okusno domačo skuto iz domačega mleka. Na eni izmed delavnic smo se sladkali s čebelicami iz pripravljenega marcipana. Zadnje kuharsko sredo smo pripravili slastno sadno kupo ter se odžejali s sokom iz stisnjenih pomaranč.

Ustvarjalne delavnice potekajo ob petkih od 9.00 do 10.30 ure. Vedno ustvarjamo skupaj z gostjo go. Melito Praznik. Iz filca smo naredili jabolka, ki jih lahko uporabimo za šivanke in senčnike oziroma dežnike za okras v cvetličnem lončku ali na okenski polici.

Vsak ponedeljek kolesarimo po kolesarski stezi do Velenjskega jezera in opazujemo čudovito naravo, ki nas obdaja, s šolo zdravja Skupine Šoštanj pa vsak dan ob 7.30 uri telovadimo v parku pri Vili Široko in si razgibamo celo telo. Udeležujemo se sprehodov za zdravje skupaj z udeleženci Središča za samostojno učenje Šoštanj.

V četrtek, 12.6.2014 smo se udeležili odprtih vrat TEŠ - a. Po strokovni razlagi strokovnjakov TEŠ, smo si na glave nadeli čelade in se odpravili še na ogled notranjosti termoelektrarne. Vzhičeni smo opazovali okolico z višine 52 metrov. Kljub dežju, smo preživeli dve čudoviti uri izobraževalnega druženja. Hvala vsem, ki ste nam to omogočili.

Udeležili smo se otvoritve čudovite likovne razstave Tadeja Žugmana in prisluhnili glasbenima gostoma: prof. Zmagu Štihu in Žanu Novaku, ki sta zelo lepo zaigrala na harmoniki in požela bučen aplavz vseh prisotnih.

Radi prisluhnemo glasbi, zato so v naši sredini velikokrat glasbeni gostje iz GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj, ki nam zaigrajo na različne instrumente.

Foto: arhiv

V petek, 13.6.2014, smo si z zanimanjem ogledali domačijo Pustatičnik v Plešivcu. Z veseljem smo prisluhnili čebelarju Edu Stropniku. Povedal nam je veliko zanimivosti o čebelah in pokazal svoj čebeljak. Domov smo odnesli veliko strokovnega gradiva, ki je na voljo tudi v našem MS.

V ponedeljek, 16.6.2014, smo ob tednu ljubiteljske kulture pred OŠ KDK Šoštanj sodelovali pri simbolni zasaditvi avtohtonega drevesa. Pripravljen je bil pester glasbeno-plesni program, pri katerem smo tudi mi z veseljem zapeli. Udeležili smo se še otvoritve zanimive razstave Tehnike tiska v glini v Gorenje Servis. Razstavo so pripravili udeleženci Društva šaleških likovnikov in Društva za kulturo Gorenje.

V petek, 20.6.2014 smo se udeležili odprte vaje plesalcev folklornega društva Koleda v Dvorani Gaudeamus v Velenju. Najprej so veselo zaplesali mlajši, nato pa še starejši folkloristi.

Radi pomagamo ljudem v stiski, zato se bo v našem središču odprla tudi varna točka za vse občane. V MS Šoštanj so vabljeni vsi, ki si želijo aktivno preživeti prosti čas, ali pa posredovati svoje znanje in izkušnje ostalim občanom. V času poletnih počitnic smo pripravili pester program, ki je zapišan v napovedniku. Želimo si, da se bomo vsi skupaj še naprej ustvarjalno zabavali...

NATALIJA NOVAK

Zaključek taborniškega leta v Šoštanju

Skok v september, okoli vogala v november, mimo pisanih lučk v januar, s trobenticami v april in klobukom na glavi v junij.

Tako hitro je minilo taborniško leto v rodu Pusti grad Šoštanj. Letos je tabornike obiskovalo okoli 80 otrok, vodila pa jih je skupina marljivih vodnikov v kar 13 vodih. Sestajali smo se vsak petek v OŠ Karla Destovnika Kajuha. Za kar se najlepše zahvaljujemo vodstvu šole. Celo leto so se mladi taborniki učili najrazličnejših veščin, od kurjenja ognjev, postavljanja šotorov, iskanja sledi v naravi, orientaciji, taborniški zgodovini, vzoljanja, zabavali so se ob taborniških igrah in športih.

Svoje znanje so lahko preverili že tekom leta, veliki finale pa je sledil konec maja na Območnem mnogoboju v Ravnah na Koroškem. Udeležilo se ga je osem ekip. Na mnogoboju so se intenzivno pripravljale cel maj in sadovi dela so bili vidni. Šest ekip mlajših tabornikov je osvojilo prva mesta, dve ekipi starejših pa sta dosegli drugi mesti v svojih kategorijah. Z rezultati smo več kot zadovoljni in zelo ponosni na vse tekmujoče. Na podobne uspehe računamo tudi v prihodnje, vsa pohvala pa gre vodnikom, ki so vložili energijo in čas v pripravo svojega voda.

Taborniško leto smo zaokrožili na najlepši možen način. Organizirali smo piknik vseh tabornikov in njihovih staršev. Seveda pa čevapčiči niso bili "zastonj". Naprej smo morali skupaj prebroditi kratko nevihto, nato pa so se družine odpravile na šaljivo orientacijo po mestu. Njihova naloga je bila, da se na najrazličnejših točkah po mestu fotografirajo, zmagala pa je ekipa, ki jih je uspela fotografirati največ. Družine so se morale fotografirati v gasilski opremi, na toboganu, ob izviru vode, pri pomivanju

Foto: arhiv

kozarcev, pri peki pice, ob češnjah (nekateri so jih tudi "narabotali"), poiskati so morali skrate in podobno. Vsekakor zahteven izziv, ki pa so ga opravile vse družine in si več kot zaslužile čevapčiče in perutničke.

Kljub uradnemu zaključku pa našega leta še ni čisto konec. V juliju nas časa še deset dnevno taborjenje v Ribnem pri Bledu, kjer, sem prepričana, da takšnih in drugačnih dogodivščin ne bo manjkalo.

EVA BOLHA

6. Srečanje Madleške rodbine iz Skornega

Kljub naglici današnjega časa in številnim obveznostim, so se na domačiji Madlešnik v Skornem pri Šoštanju že 6. srečali sorodniki.

Foto: družinski arhiv

Skupaj so se zbrale štiri generacije Madleške rodbine, ki so ponosne na svoje korenine. Med obujanjem spominov, pogovorom, plesom, šaljivimi in športnimi igrami, je dan minil prehitro. Vsi smo se zavedli, da se premalokrat srečamo in vidimo, zato se bomo zopet srečali čez dve leti, ko bomo na naše družinsko drevo dodali nove podatke. Veseli smo, da naše drevo cveti že s četrto generacijo.

JOŽICA PODVRATNIK

Cerkev

Bogoslužna oznanila

Svete maše na 14. nedeljo med letom, 6. julija 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 (lepa nedelja) in 19. uri. | Zavodnje ob 10. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri. | Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 15. nedeljo med letom, 13. julija 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Sveti Križ ob 10.30 uri (lepa nedelja).
Topolšica ob 9. uri.

Svete maše na 16. nedeljo med letom, 20. julija 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri (lepa nedelja).

Svete maše na 17. nedeljo med letom, 27. julija 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).
Šoštanjnska mestna cerkev ob 19. uri.
Zavodnje ob 9. uri.
Sveti Križ ob 10.30 uri (Anina nedelja, ponovitev nove maše g. Marka Rakuna).

Svete maše na 18. nedeljo med letom, 3. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri.
Sveti Anton ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na 19. nedeljo med letom, 10. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Topolšica ob 10. uri.
Ravne ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri s telovsko procesijo.

Svete maše na 20. nedeljo med letom, 10. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Gaberke ob 10. uri.
Sveti Florjan ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na 21. nedeljo med letom, 24. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Bele vode ob 11.15 uri (Jernejeva nedelja).
Zavodnje ob 10. uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 22. nedeljo med letom, 31. avgusta 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7., 8.30 (skupni krst) in 15. uri (srečanje ostarelih).
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 23. nedeljo med letom, 7. septembra 2014:

Šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 10. uri.
Uršlja gora ob 14. uri.

Župnijsko romanje bo 9. avgusta.

Romanje na kolesih

Od 31. julija do 2. avgusta se bomo ljubitelji kolesarjenja odpravili na romanje na kolesih. Odpeljali se bomo na avstrijsko Koroško. Več informacij pri kpl Janezu.

Pohodno druženje mladih

V ponedeljek 21. do 23. julija odhajajo mladi naše župnije na pot po Pohorju. Na poti bomo v medsebojnem druženju in stiku z Bogom skušali osvežiti telo in duha. Več informacij in prijave pri voditeljih mladinske skupine.

Smo le prah veselja

Oskar Sovinc, slikar iz Velenja je velikokrat gost v Mestni galeriji Šoštanj. Rad pride na otvoritve razstav svojih prijateljev. Seveda si z zanimanjem ogleda razstavljeni dela, saj tudi sam odlično riše in slika.

Oskar Sovinc ni gostobeseden človek, a se rad nasmeji in izreče kakšno pohvalo ali pripombo. V društvu Šaleških likovnikov Velenje ga poznajo kot izredno dejavnega člana, ki krepi njihove vrste že skoraj štiri desetletja. Rad tudi priskoči na pomoč. Rojen je v naših koncih, to mi je zaupal v enem izmed najinih pogovorov. In rad se vrača v svojo rojstno hišo pri Apatu na meji med Ravnami in Gaberkami. Letos praznuje okrogli življenjski jubilej. Z veseljem so ga v Zavodu za kulturo Šoštanj povabili k pregledni razstavi, ki jo bo imel v juliju. In ob tem je nastal tudi tale zapis. Ne samo o Oskarju Sovincu, temveč tudi o tem, koliko zmore človek. Do kam sežejo sanje, ki lahko postanejo resničnost. Če vanje iskreno verjameš.

Poznam vas kot Škalčana, a izvirate iz okolice Šoštanja. Kje ste bili rojeni?

Rodil sem se junija 1944 v Ravnah nad Šoštanjem, pri Bršku, domačiji mojih prednikov. Stara mama je imela »aucug«, nekakšno doživljenjsko pravico bivanja na tej domačiji. Stari starši so jo namreč prodali. To je bilo obdobje od prve do druge svetovne vojne. Mama, jaz in moj starejši brat smo živeli skupaj s staro mamo na tej domačiji do leta 1951. Nato sva se z mamo preselila v Velenje.

Kakšni so vaši spomini iz otroštva na deželi?

Prvo zaznavanje tega okolja je spomin na hude zime in na nekakšne kolone ljudi. Bil sem še zelo majhen. Spomnim se tudi tragičnih dogodkov v zvezi z družino, ki je živela na tej kmetiji, saj je vojna vzela oba starša in sinove, preživele so samo tri deklice. Te so se na kmetijo vrnile iz koncentracijskih taborišč. Na kmetiji sta bili takrat po letu 1945 še moja mama in stara mama. Mama je prevzela skrb za vsa tri dekleta, dokler niso odrasla. Nič si nismo bili v sorodu, a jaz še zmeraj rečem, da grem na obisk k teti Pepci in tudi njeni otroci me sprejemajo. Redno se vračam, v svojo rojstno domačijo, to je v Gaberkah pri Pristavi, kjer je zdaj vsem dobro znan kmečki turizem Apat. Tukaj kraljujejo tudi moja likovna dela.

Rekli ste, da ste se preselili v Velenje?

Mama se je poročila k družini, ki je tudi že imela tri otroke. Tako sem odrasčal z njimi, bili so mlajši od mene. Otroštvo smo preživeli skupaj. Tudi ko se je v zakonu rodila sestra, ni bilo razlik med nami. res se pišemo različno, ampak smo odrasčali skupaj in smo kot bratje in sestre.

Torej ste osnovno šolo končali v Velenju. Kaj pa obrtno šolo?

Tudi, čeprav se je moja življenjska pot večkrat zasukala. V obdobju po končani osnovni šoli sem moral sprejeti učenje, ki ga je bila zmožna zastaviti družina. Šel sem na Vegrad za vajenca in se izučil za soboslikarja ter pleskarja. Po končani obrtni šoli sem imel željo nadaljevati, šolanje, a ni bilo finančnih možnosti. Vedno pravim, da je življenjska pot v glavnem načrtana že ob samem rojstvu, zato mislim, da se je tudi meni sčasoma zasukala v zeleno smer. Bil sem že sprejet v Rogaški Slatini za učenje slikanja na steklo. Ker ni bilo denarja, sem šel na par šol, kjer bi dobil štipendijo. Želel sem na likovno pedagoško šolo. V eni izmed teh sem dobil zagotovilo, da bi lahko po prvem uspešno zaključenem letniku, dobil štipendijo. Zaposlil sem se v rudniku (premogovnik Velenje) z namenom, da prihranim denar za šolanje. Po letu in pol sem moral še na služenje vojaškega roka. Po letu 1965, ko je bila podobna gospodarska kriza kot je zdaj, so v rudniku odpuščali pa tudi delovni pogoji za moj poklic so bili na Vegradu ugodnejši, zato sem se spet

zaposlil tam. No, usoda ali kdo, je odločila po svoje. Na delovnem mestu sem se hudo poškodoval. Po tej nezgodi sem bil invalidsko ocenjen. Opravil sem prekvalifikacijo v Merxu (nekoč veliko trgovsko podjetje) in po končani šoli v Kranju leta 1970 zaključil strokovni izpit za črkoslikarja in aranžerja. To sicer ni bilo slikanje, a so bile barve in ustvarjalno okolje. Moje navdušenje za slikanje je dobilo potrebne razsežnosti.

Foto: Amadeja Komprij

Kot aranžer ste delali tudi pri Eri?

Tako je, nato sem se zaposlil v velenjski Eri. To je bilo dokaj veliko podjetje, ki je pokrivalo nekaj trgovin. Tudi tam sem delal v svojem poklicu.

Po desetih letih ste spet zamenjali delodajalca.

Ja, a sem ostal pri enakem delu. V Gorenju sem videl novo priložnost, saj se je firma takrat skokovito razvijala. Upam si trditi, da sem tam ustvaril novo obliko aranžerstva. V tej delavnici oz. podjetju sem ostal do »penzije«.

Kaj to pomeni, novo obliko?

Združil sem izkušnje in znanja iz izobraževanj, ki sem jih v preteklosti opravljal. Nabavljali smo stroje, prave materiale, s katerimi se je dalo delo lepo delati. Nastala je prepoznavna linija Maloprodaje Gorenje. Kot rečeno se je Gorenje takrat zelo razvijalo, zato smo pokrivali celo Jugoslavijo.

Imeli ste zanimivo službo, veliko ste službeno potovali.

Devet trgovin je bilo samo v Sloveniji, tja do Prištine pa jih je bilo sedemintrideset. Moje delo je bilo seveda zelo terensko, ampak sem se dobro počutil. Ni se mi bilo problem peljati kam daleč, delati štirinajst dni ali tri tedne, se vrniti in nadaljevati delo doma. Tudi takrat, ko smo doma gradili.

Kakšen lep spomin ali dogodek?

Makedonijo sem na primer spoznal, ko sem služil vojaščino. Ampak,

ko sem tam delal, je bilo spet čisto drugače. Naši južni bratje so takšni, da ne pustijo Slovence, da biva v hotelu. Vedno so nam nudili vso gostoljubje, navezali smo prijateljske, celo družinske stike. Izkušnje so bile izredno pozitivne. Niti enkrat ni prišlo do konflikta. Zelo dobro sem bil sprejet in tudi jaz sem jih sprejel takšne, kot so bili.

Foto: Amadeja Komprej

Delovno kariero ste zaključili predčasno. Zakaj?

Po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 smo v Gorenju izgubili ves južni trg. Naša Maloprodaja se je razdelila na štiri enote in nobena ni zaposlila aranžerja. Tako sem bil kot delovni invalid premeščen na čakanje.

Glede na to, da ste ves čas ustvarjali tudi likovno, najbrž upoko- jitev ni pomenila prehudega stresa?

Ne bi mogel reči, da ni bilo stresno. Takrat sem bil predsednik sindikata in se spomnim, da sem predhodnike, ki se jim je zgodilo isto kot potem meni, bodril in jim vlival upanja. Ko pa se je zrušilo nam, sem to zelo težko prebolel. Počutil sem se, kot da sem slab delavec. Tudi tega, da sem premeščen na kadrovsko, kjer sem čakal na novo zaposlitev, nisem dobro sprejel. Tako sem se za eno leto preko vez zaposlil na enoti za invalide. V tem letu pa sem si nekako zbristil misli. Takrat sem dojel, da je to priložnost, da se bolj posvečam svoji življenjski poti, to je slikanju. Bil sem dejaven že prej, a po tem sem še bolj zvesto sledil delu Šaleških likovnikov.

Rišete pa že praktično od osnovne šole dalje. Kakšni so bili začetki?

Res je tako, moj najljubši predmet v šoli je bilo risanje. Učiteljica risanja je bila priljubljena, bila je oseba, od katere sem veliko izvedel. Kmalu po šolskem obdobju me je življenje zapeljalo v zanimivo družbo.

Mislite na vaše prijateljevanje z Doro Plastenjak?

Ja, ravno o tem sem hotel spregovoriti. Velenje je v šestdesetih, sedemdesetih letih hitro raslo. Ljudje so si opremljali nova stanovanja in so povabili znano slikarko Doro Plastenjak, ki je risala podobe razvijajočega mesta. Ker sem bil zelo radoveden in seveda naklonjen slikanju, sem se ji približal. Dovolila mi je, da sem ji pomagal pri prenašanju slikarskih rekvizitov, hkrati pa sem srkal njeno znanje. Bil sem tudi nekakšna vez med njo in Velenjčani. Ker je bil moj starejši brat takrat že poročen v Ljubljani, sem šel večkrat k njemu. Ker je takrat tam živela tudi Dora, ki je bila poročena s Francetom Slano, tudi slikarjem, sem bil večkrat povabljen k njima.

Bi lahko rekli, da sta bila tudi vaša mentorja?

Ne samo mentorja, tudi človeka, ki sta mi poklonila materiale in ve-

likokrat poskrbela, da sem lahko tudi sam delal. Takrat pri nas ni bilo slikarskih materialov, mislim, da sta jih uvažala iz Francije.

V vaši delavnici, kot imenujete atelje, visi veliko dobrih portretov. Meni se zdi risanje portretov zelo zahtevno.

Jaz ne vem, mislim, da je to v človeku. Včasih se kar preveč zazrem v kakšnega človeka in se šele kasneje zavem, da buljim vanj, čisto iz razloga, ker premišljujem, kako bi ga narisal. Drugače pa je naše društvo ves čas skrbelo, da smo imeli mentorje, katerim gre zahvala tudi za mojo slikarsko rast.

Izobraževali ste se pri različnih mentorjih, je mogoče kdo posebej vplival na vaše ustvarjanje?

Ves čas se na nek način izobražujem, oziroma se izobražujemo preko našega društva na raznih delavnicah in pri različnih mentorjih. V prvi vrsti je Jože Muhovič, ki nas je učil risbe s tušem in zaznave telesa. Pa Milan Erič, Anja Jerčič, Dušan Fišer in Andrej Trobentar. Nato Tone Rački, Alenka Vidrgar, Igor Kregar, grafike sta nas učila Arpad Šalomon in Robi Klančnik. Zadnja leta smo veliko delali z Denison Senegačnikom. Seveda so pomembni tudi drugi. Posebej pa bi izpostavil Jožeta Muhoviča, pa Alojza Zavolovška in Terezijo Bastelj in seveda prijatelja Denisa. Sploh pri njem spoznavamo kako slikar raste. Navzeli smo se individualnega dela. Ciril Cesar nam je dal osnovno izobrazbo akademsko gledanega kiparstva. Realizma z nekoliko abstrahiranimi potezami nas je učila Naca Rojnik, to so moji vzorniki. Ne smem pa pozabiti Junuša Miklavca, ki je v naše društvo pripeljal novo tehniko. Poleg tega je veliko mladih Velenjčanov odpeljal na akademijo. Tudi meni je veliko dal in moram reči, da se je močno zasidral v naših likovnih delih, tudi glede posebne, Rembrantove tehnike mešanja pigmentov.

Foto: Amadeja Komprej

Se še kaj videte z Doro?

Z njo sem se po dolgih letih srečal lani v Velenju, kjer je bila na predstavitvi knjige Zofije Mazej Kukovič. Na naslovnici te knjige je namreč njen portret. Seveda sem pristopil k njej in me je takoj prepoznala. Prav prijetno sva klepetala, kot nekoč.

Kaj pa družina?

Svojo ženo sem spoznal med dopustom, ki sem ga imel med služenju vojaškega roka. Postala sva par, se leta 1969 poročila. Rodila sta se nama dva sinova. V Škalah sva kupila zemljo in se po sedmih letih dela, leta 1977 vselila, oziroma smo se vselili trije, kajti drugi sin je rojen že v Škalah.

Pravite, da vam je družina ves čas v podporo?

Predvsem so imeli ves čas veliko razumevanja za moje ustvarjalno delo. Ko smo se vselili v novo hišo, sem s svojimi deli polepil vrata, okna, pohištvo ...in moram reči, da so to kar sprejeli. Čez čas smo ugotovili, da je to neka družinska tematika.

Je vaša žena tudi vaš prvi kritik?

Poleg mnogih kritikov, ki so na raznih delavnicah in tudi po izmenjavi mnenj med slikarji, ugotavljam, da ima žena izredno dobro oko za umetnost. Ob prihodu domov iz raznih delavnic ji vedno pokažem kaj smo ustvarjali. Ne glede na to, da ni bila zraven, takoj prepozna smisel slike, njene dobre in slabe strani.

Verjetno si z ženo štejeta v dobro, da imata sinova občutek za likovno umetnost?

Saša je bil star sedem let, ko smo se selili v hišo, Boris se je rodil v njej. Ker sta vedno gledala moja dela in tudi kaj pomagala, sta rasla z njimi. Mlajši sin sploh ni razmišljal o čem drugem, kot o Akademiji za likovno umetnost, tudi Sašo je bil večkrat udeleženec Male Napotnikove kiparske kolonije v Zavodnja, ves čas modelar, zadnje čase pa se bolj posveča športu.

Glede na vaš poklic in številne prelomnice je verjetno bil v življenju čas, ko ste intenzivneje začutili slikarsko ustvarjanje kot način življenja?

Mislil, da se to navezuje na selitev v hišo. Na ustvarjanje ambienta v hiši, ki sem ga prej omenjal. Predvsem v dnevni sobi, garaža je tako ves čas služila kot delavnica. Sodelovanje družine pri mojem delu. Skratka ja, življenje v hiši.

Foto: Amadeja Komprij

So pri vas obdobja, ko slikate samo portrete ali samo slike v akrilu in podobno?

Ne. Sem dvojček (po horoskopu) in bi rad vse videl in znal. Takšno je tudi moje slikarstvo. Ko me nekaj vznemiri, to naslikam. Seveda na izobraževalnih delavnicah delam, kar se pač dela tam. Po navadi proučujem več stvari hkrati.

Delate raje risbo, olje, akril ali akvarel?

Tudi to se nanaša na to v katerem obdobju, kaj in kako. Poznam skoraj vse slikarske medije in jih tudi uporabljam, včasih tudi na isti sliki. Na mojih slikah se lahko začuti globina akvarela in pastozni nanosi akrila hkrati.

Je mogoče kakšno obdobje v zgodovini likovne umetnosti, ki vam je posebej pri srcu?

Omenil bi impresioniste. V mojem poklicu in pri učenju slikanja je bila vedno potrebna natančnost. Pri mojem ustvarjanju pa je tega zelo malo. Moja pot je sproščujoče slikanje v mejah realizma.

Glede na vaše zgodnje ustvarjanje in zdajšnje delo me zanima če so kakšne razlike v materialih?

Ja, materiali! Predvsem bi rekel, da lahko danes kupiš material, kakršen želiš. Včasih pa tega ni bilo. Materiale in kvaliteto lahko prilagajamo glede na potrebe ustvarjanja. Včasih se materiali niti niso dobili. Meni ni žal denarja za barve, če vem, da je neka barva potrebna.

Večkrat sva že omenila društvo, to je Društvo šaleških likovnikov. Menda ste bili med ustanovnimi člani.

Likovniki so se v šaleški dolini v preteklosti združevali in delovali na različne načine. Bilo je veliko poskusov združevanja. S takratnim predsednikom društva Poldetom Robarjem, smo člani podpisali ustanovno listino Društva šaleških likovnikov Velenje. Od takrat dalje sem redni član društva že skoraj štiri desetletja.

V tem društvu ste tudi eden najbolj aktivnih članov.

Ja, sem. Predvsem kar se izobraževanje tiče. Meni pomeni društvo prijateljevanje z likovniki. V izobraževalnih delavnicah pod mentorjevim vodstvom pa pričakujem dodatno rast znanja likovnega ustvarjanja.

Delujete tudi kot mentor?

Ko te ljudje spoznajo, te radi povabijo. Predvsem sem začel kipariti po šolah. V šolo smo povabljeni tudi kot društvo, se spoznavamo z mladimi. Moram reči, da se rad odzovem, tudi letos sem bil že dvakrat mentor na šoli. Takšna pot me je privedla tudi med upokojence ZDUS-a. Bil sem že večkrat mentor večjemu številu slikarjev. Zgleda, da se dobro ujamemo, saj se v oktobru letos spet vidimo v Rogaški Slatini pod mojim mentorstvom.

Udeležujete se različnih kolonij, delavnic ex tempore, je druženje v takih oblikah pomembno?

Enostavno vzamem druženja kot del prijetnega izobraževanja. Sem pa velikokrat tudi postavljen na realna tla. Kje sem sam v svetu likovne umetnosti s svojim slikanjem...tudi ocenjevalce likovnih del spoznam. Pridobivam širši pogled na umetnost.

Kako pri vas nastaja likovno delo?

Glede na okoliščine v katerih ustvarjam. Če je na ex tempore določena tema, npr. kakšne krajevne znamenitosti, slikam to. Največkrat pa pride navdih in rišem po navdihu.

Kako dolgo približno nastaja ena slika, na primer portret?

Moji portreti so večinoma v akvarelu ali akrilu. Če je portret po naročilu, traja glede na portretiranca lahko tudi več dni. Lažje rišem človeka, ki je pred mano. Več dejavnikov vpliva na dolžino nastajanja

portreta. Portret lahko nastane v dvajsetih minutah, tako kot akvarel. In je dober ali zanič. Mag. Milena Koren Božiček je moje portrete, ki si jih je ogledala pred kratkim, dobro ocenila.

Tudi v dobrodelne namene ste že podarjali svoja dela?

To je posebna nota, z veseljem in rad podarim, saj poznam namen. Taka dejanja človeka bogatijo.

Koliko samostojnih razstav ste že pravzaprav imeli in kako je s skupinskimi razstavami?

To žal ni moje področje, ker si ne vodim evidenc. Mislim, da je z leti nastalo samostojnih razstav okoli sto, če štejem tudi tiste, ki jih postavim v javnih prostorih, brez otvoritev. Menim, da so slikarska dela na javnih površinah, kot so banke, zavarovalnice, avle, pomembna za spodbujanje kulturne rasti ljudi. Skupinskih pa je najbrž čez dvesto.

Postavljate pa tudi razstave drugim ustvarjalcem. Kje in kako pogosto?

Poznam ljudi in prostor, zato vidim možnosti, da slikarji razstavljajo, prostori pa dobijo lep pridih. Tehnično sem opremil nekaj galerij, kot je NLB v nakupovalnem centru Velenje, enako v Domu za varstvo odraslih Velenje in Zavarovalnici Maribor, ki ima prostore v Velenju. Razstave menjam mesečno in obsegajo od 15 do 20 likovnih del. V teh letih je že razstavljalo precej slikarjev, seveda pa imamo v društvu klavzulo, da morajo biti dela likovno ovrednotena, preden so lahko razstavljena.

Vam tudi to delo prinaša zadovoljstvo?

Ja, seveda, zelo, ob tem spoznavam druge umetnike in mi je lepo, ko jim dajem možnost predstavitev.

Kaj bi svetovali mladim ustvarjalcem?

Jaz bi jim rekel, da si mora vsak človek najti svojo pot, a naj sledi srcu.

Se vam zdi, da je v Sloveniji velik razpon med tako imenovanimi ljubiteljskimi slikarji in akademiki?

V Sloveniji se razlikujejo galerije in galeristi. Oni določajo kdo bo kje razstavjal. V tujini je tega veliko manj, sam to spoznavam kot udeleženec raznih mednarodnih srečanj. Tam me ne vprašajo ali sem akademski ali ljubiteljski slikar. O nagradi se odloča anonimno, na podlagi dela. Ko smo na primer prišli v Furlanijo Julijsko krajino, v Udine, so bila moja dela med dvajsetimi nagrajenimi petkrat nagrajena, pa nihče še ni slišal zame. Tudi v Sloveniji mora kakšen akademik ravno tako požreti, da ni bil izbran, kadar se dobimo v koloniji, ki že skoraj dvajset let poteka na Pokljuki. Med samimi slikarji ni toliko razlik, kot jih naredijo galerije.

Verjetno se doma velikokrat prepustite zvokom narave, glede na to, da živite sredi zelenja. Kateri čas dneva vam je ljubši?

Živim v Škalski dolini, pod Lubelo, malo pogrešam širino rojstne vasi in Velenja. Vsa leta smo imeli psa in vsak večer ali jutraj sva se sprehajala. To je bil vedno moj najljubši del dneva.

Vaša slikarska dela delite na štiri cikle.

Glede na motiviko so to Ženske figure, Moja vas, Štajerc na obali in Apolovi pogledi.

Ste pa tudi prejemnik mnogih nagrad. Katerih?

Moj odgovor je enak, kot pri vprašanju koliko razstav sem imel. Ne vodim evidenc. V enem izmed katalogov piše, da sem prejel tudi nekaj odkupnih nagrad in certifikatov, ter priznanj in tri najvišje nagrad, to je Zlata paleta. Pa nekaj jih imam tudi iz dela v drugih društvih.

V Mestni galeriji Šoštanj vam bodo v sredi julija odprli Pregledno razstavo. Letos je za vas tudi jubilejno leto. Je razstava namenjena praznovanju?

Foto: Amadeja Komprej

Ja, vsekakor. To je tretja razstava. Eno mi je podarila Galerija Velenje, drugo so mi pripravili Šaleški likovniki v Vili Bianca, tretjo pa mi pripravlja moja prijateljica v Mestni galeriji Šoštanj, v mojem rodnem kraju (smeh).

Kako pa ste sicer praznovali?

Vsak okrogli jubilej sem praznoval na svoji rojstni domačiji pri Apatu. Tudi tokrat. Bilo je čudovito, lep spomin bo ostal.

Kaj najraje počenjate poleg slikanja?

Vsekakor imam rad naravo, ta mi daje umirjenost, ki jo slikar rabi, zato je ob moji hiši bujno zelenje, rože, grmovnice, vrt, sadovnjak. Tu se sproščam in hkrati pridobivam energijo.

Imate kakšen življenjski moto?

Deli dobro in poplačan boš z zadovoljstvom.

Misel ki bi jo namenili bralcem Lista?

Zavejmo se da smo le nezaten prah vesolja, na tem našem planetu lahko dodamo svoj drobec pozitivnega ustvarjanja.

Hvala.

MILOJKA BAČOVNIK KOMPREJ

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
predstavitev	torek, 1.7. ob 09:00	Predstavitev življenja čebel in pokušina čebeljih pridelkov	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
predstavitev	sreda, 2.7. ob 09:00	Pohod/kolesarjenje v Topolšico in predstavitev Lončarstva Bahor	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
predstavitev	sreda, 2.7. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Uredimo zdravstveno zavarovanje za počitnice na tujem preko spleta	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
ul. gledališče	sreda, 2.7. ob 18:00	Ana Desetnica 2014	Trg svobode	Zavod za kulturo Šoštanj
planinstvo	četrtek, 3.7. do 6.7.	Družinski planinski tabor (tabor, lahke poti)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
predstavitev	četrtek, 3.7. ob 9:00	Predstavitev priprave različnih napitkov z g. Mitjem Acmanom	Gostišče Acman	Medgeneracijsko središče Šoštanj
predstavitev	petek, 4.7. od 09:00 do 11:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 7.7. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
predstavitev	sreda, 9.7. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: here.com – več kot samo odlična navigacija	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
planinstvo	sobota, 12.7.	Skupna akcija šaleških PD Dleskovška planota (izlet in turi)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 14.7. ob 8:00	Sprehod za zdravje: Pohod do Sadnega gozda in predstavitev le-tega	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	SSU Šoštanj in MS Šoštanj
predstavitev	torek, 15.7. ob 9:00	Kolesarjenje/pohod v Gaberke in ogled 3D makete ter Mini gozdne učne poti	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 predstavitev	sreda, 16.7. ob 9:00	Ogled gradu Komenda in proizvodnje Tovarne nogavic Polzela	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	sreda, 16.7. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Vodni žig na fotografiji	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 zabava	četrtek, 17.7. od 8:45 do 18:00	Sodelovanje na poletnem INDIKAMPU KOKOPELLIJU 2014	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 zabava	petek, 18.7. od 8:45 do 21:30	Sodelovanje na poletnem INDIKAMPU KOKOPELLIJU 2014	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 planinstvo	sobota, 19.7. do 20.7.	Zugspitze - Nemčija, Bavarska (zelo zahtevna pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 zabava	sobota, 19.7.	4. Šaljivo gasilsko tekmovanje (zabava z ansamblom Unikat)	Gasilski dom Gaberke	Prostovoljno gasilsko društvo Gaberke
 rekreacija	ponedeljek, 21.7. ob 8:00	Sprehod za zdravje: Pohod do domačije Kavnik in ogled Stare kmečke hiše	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	SSU Šoštanj in MS Šoštanj
 predstavitev	torek, 22.7. od 09:00 do 11:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	sreda, 23.7. ob 09:00	Ogled prostorov VTV-ja Velenje in snemanja oddaje Dobro jutro	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	sreda, 23.7. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Program PREZI – da bo vaša prezentacija nepozabna	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 rekreacija	četrtek, 24.7. od 09:00 do 12:00	Športne igre na prostem	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj

Mi se imamo radi...

V vrvcu Šoštanj poteka projekt Etika in vrednote, preko katerega so se otroci seznanjali tudi z vsebino; skrb za sočloveka.

V skupini dve do tri letnikov smo se pogovarjali in odkrivali pomen prijateljstva. Preko različnih dejavnosti so otroci krepili in pridobivali občutek varnosti, socialne pripadnosti in pripadnosti skupini, ki temelji na ideji enakosti ter spoznavali osnovna pravila vedenja in komunikacije. V skupini smo ustvarjali vzdušja, ki so spodbujala pozitivne procese in se postavljala po robu negativnim.

Foto: arhiv vrtca

Igrali smo se različne gibalne in socialne igre, pri katerih so se otroci sprostiti in poveselili. Upoštevali so pravila, se dogovarjali in predvsem sodelovali drug z drugim. Spoznali so, da moramo biti prijazni, da si moramo pomagati, posojati igrače in kdaj počakati v vrsti.

Povabili smo starejše otroke, ki so nas naučili rajalno igro Lepa bela lilija. Skupaj pa smo rajali in peli pesmi, ki smo jih vsi poznali. Otroci so ustvarjali v skupni igri s skupnim ciljem. Skupaj so gradili veliko hišo, v kateri je bilo dovolj prostora za vse. Pri sestavljanju slik iz posameznih delov so za pomoč prosili spretnejše otroke, ki so radi pomagali. Igrali so se igro vlog zdravnik in dom, skrbeli za dojenčke, prevzemali različne vloge, bili so vljudni in sodelovali so drug z drugim.

Poslušali so zgodbo Pod medvedovim dežnikom in se pogovarjali o tem, zakaj so se vse živali igrale pri medvedu in kaj bi morala lisica narediti, da ne bi bila sama. Otroci so se aktivno vključevali v pogovor in razpredali zgodbo, ko so opazovali ilustracije.

Odmevala je pesem Mi se imamo radi, radi, radi, radi... Otroci so jo radi peli, se prišli za roke in rajali ter tudi s tem pokazali, da pripadamo drug drugemu, da smo prijatelji.

DAMJANA SEČKI

Podali smo si dlani

V mesecu juniju smo z našimi otroci iz vrtca Šoštanj-enota Urška Topolšica tedensko obiskovali oskrbovance v PV Centru starejših Zimzelen.

Z njimi smo preživljali dopoldneve, skupaj ustvarjali različne izdelke, se veliko pogovarjali, spoznavali njihovo jesen življenja in se seznanili tudi s pripomočki, ki jim omogočajo mobilnost, slušnost in z njihovo zdravstveno oskrbo.

S skupino otrok smo se z nekaterimi sprehodili z roko v roki do našega vrtca, kjer so jim ostali otroci pripravili pogostitev (dekorativno izrezali prtičke, skupaj z ostalimi vzgojiteljicami skuhalo zeliščni čaj z zelišči iz našega vrta, si na projektorju ogledali naša dotedanja srečanja

in sproščeno klepetali med seboj). Bilo je veliko veselja in oskrbovanci so z nami delili tudi svoje izkušnje iz mladih let.

Vsa druženja smo zaključili skupaj z našimi starši starejših skupin v samem domu, kjer smo jim pripravili kratek program in se skupaj poveselili.

Foto: arhiv vrtca

Kaj vse smo še počeli, si lahko ogledate tudi na tej internetni povezavi: <http://youtu.be/lAcjZx17sqA>

Ker šole že zapirajo svoja vrata se tudi mi pripravljamo na počitnice. Vroče dni že preživljamo v senci na našem urejenem igrišču, ustvarjamo gradove iz mivke in se pogovarjamo tudi o morju, ki ga že vsi nestrno pričakujemo.

Dragi bralci:« Tudi iz enote Urška Topolšica vam pošiljamo sončen pozdrav in želimo čim lepše in sproščujoče počitnice.»

MATEJA GRABNER

Z igro in gibanjem v počitnice

V vrčevsko leto se bliža koncu. Mesec junij nam je prinesel zelo vroče dneve, ki smo jih v enoti Biba z najmlajšimi izkoristili za igro v senci na našem igrišču. Največ smo se igrali z vodo, ob kateri smo se ohladili, ter se preizkušali v različnih gibalnih dejavnostih, kot so vožnja s poganjalci, skakanje s konjički, skakanje na trampolinu, spuščanje po toboganih, guganje na gugalnikih, igre s padalom in žogami. Ob glasbi pa smo tudi veselo zarajali.

Poskrbeli smo tudi za pravilno zaščito pred škodljivim delovanjem sončnih žarkov, zato smo se na igrišče odpravili takoj po zajtrku. Otroke smo navajali na igro v senci, na nošenje klobukov in pitje veliko vode.

Foto: arhiv vrtca

V torek, 10. 6. 2014, smo vzgojiteljice skupaj s starši in otroki izvedle naše zadnje srečanje v parku Vile Mayer, kjer smo v prijetni senci dreves pripravili gibalne koticke, v katerih so otroci preizkušali svoje gibalne spretnosti, s starši pa smo si izmenjali mnenja, želje za preteklo in prihodnje šolsko leto. Bilo je sproščeno, prijetno popoldne.

Vsi skupaj se že zelo veselimo počitnic, na katere bomo odšli eni prej, drugi kasneje in si nabrali novih moči in energije za novo šolsko leto. Lepe počitnice vam želimo strokovne delavke enote Biba.

URŠKA HEINDL

V pričakovanju počitnic...

Vnedeljo zjutraj, 25. maja, smo se otroci planinskega krožka vrtca Mojca- Gaberke skupaj s starši podali na izlet proti Smrekovcu. Pot smo pričeli na kmetiji Berložnik in po zanimivi, prijetni gozdni senci po 2 urah in pol prispeli do kočice.

Foto: arhiv vrtca

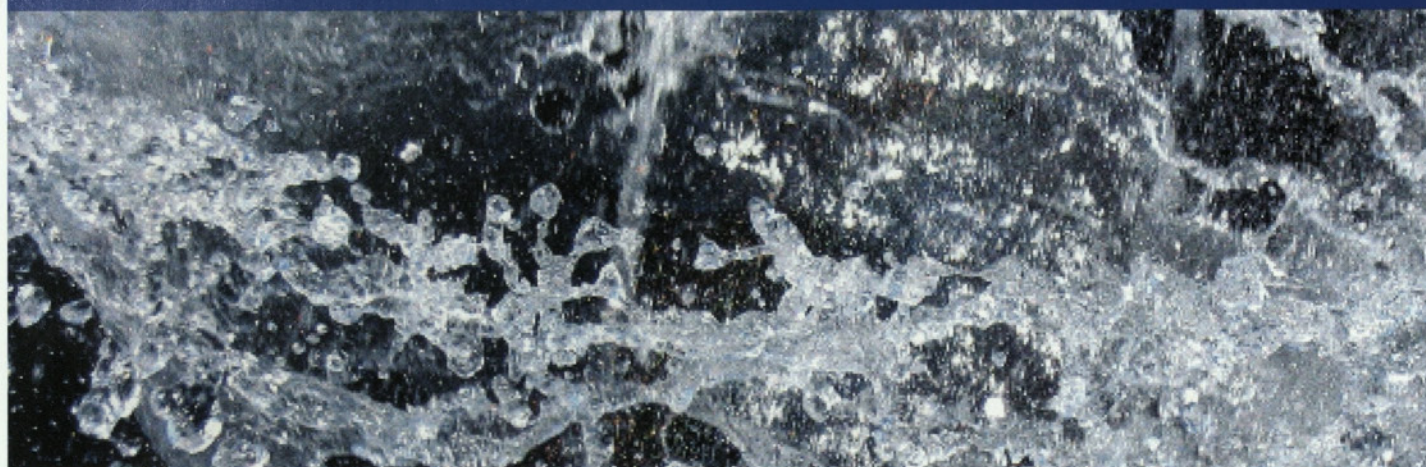
Foto: arhiv vrtca

Tam smo si privoščili malico iz nahrbtnika ter si z zanimanjem ogledali učno pot o nastanku Smrekovca. Izlet smo zaključili s krstom novincev in se še pred neurjem odpeljali proti domu. Za vodenje zanimivega izleta se zahvaljujemo vodnikoma g. Igorju Rezmanu in g. Zvonetu Koželjniku.

V mesecu juniju pa smo že čisto počitniško razpoloženi. Na svež zrak se odpravljamo kmalu po zajtrku, kjer se igramo v prijetni senci. V vročih dneh se igramo z vodo, natočimo jo v velik bazen, poležavamo na brisačah... imamo se fajn. Imeli smo več pomembnejših srečanj. Obiskala nas je še zadnjič ga. Irena Šumer, asistentka zobne preventive. Zahvaljujemo se ji za vso posredovano znanje o skrbi za zdrave zobe. Starejši otroci so odšli na podelitev ostržkov in priznanj, saj so tekom leta pridno prebirali slikanice. Skupaj smo se družili še na zaključnem srečanju. Zabavali smo se ob šaljivih igrah in tekmovali otroci proti staršem. Razumljivo, da so zmagali otroci. Bravo. Ob prijetnem klepetu in igri otrok smo kar pozabili na uro, bilo nam je lušno. Bliža se konec šolskega leta, kar veliko otrok se od vrtca poslavlja, saj bodo v jeseni začeli obiskovati šolo. Želimo jim lep začetek, vsem skupaj pa doooooolge in lepe počitnice.

VZGOJITELJICE ENOTE MOJCA- VRTEC GABERKE

Znanje, razvoj, zvestoba

ESOTECH

www.esotech.si

Državni prvaki v planinski orientaciji

Na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj deluje planinski krožek za nižjo in višjo stopnjo, v okviru le-tega so tudi planinska orientacijska tekmovanja.

Našo šolo so v letošnjem šolskem letu zastopale štiri ekipe. Ena A-ekipa, v kateri so bili učenci 5. in 6. razredov, ter tri B-ekipe, v katerih so bili učenci 7., 8. in 9. razredov.

Ekipe so se udeležile treh regijskih orientacijskih tekmovanj (Gornji Grad, Skorno pri Šoštanju, Vinska Gora). Glede na doseženo število točk sta se dve ekipi udeležili državnega orientacijskega tekmovanja.

Ekipo A so zastopale: Sinja Kortnik in Kaja Borovšek iz 5. a-razreda ter Katja Klinc iz 6. b.

Ekipo B pa: Jan Ostervuh iz 9. a-razreda in Žiga Kugonič ter Aljaž Jurič iz 9. e.

Učenci B-ekipe so osvojili 1. mesto in tako postali državni prvaki v orientaciji.

Učenci šolskega novinarstva so pripravili kratek intervju z zmagovalno ekipo.

Kdaj in kje je potekalo državno orientacijsko tekmovanje?

Potekalo je 18. maja v Preboldu.

Kako dolgo že tekmuje iz orientacije?

Jan: Od 5. razreda naprej.

Žiga: Od svojega 3. leta starosti. Takrat sem spremljal brata.

Aljaž: Tekmujem od 11. leta.

Kdo vas je navdušil za orientacijo?

Jan: Šola.

Žiga: Navdušil me je starejši brat.

Aljaž: Prijatelji.

Kako ste se pripravljali na tekmovanje? Ali ste se kaj učili?

Jan: Pripravljaj in učil se nisem.

Žiga: Pogledal sem zemljevid Prebolda in se učil po literaturi.

Aljaž: Literaturo sem si enkrat prebral, prav posebej se pa nisem pripravljaj.

Kje ste pridobili največ izkušenj?

Jan: Na drugih orientacijah.

Žiga: Na planinskem taboru in na tekmovanjih z bratom.

Aljaž: Pri gasilcih, kjer sem začel tekmovali iz orientacije.

Pri čem ste imeli največ težav? Kakšne so bile naloge?

Jan: Kontrolne točke so bile težko dosegljive.

Žiga: Največja težava je bila v tem, da je bila na karti narobe vrisana točka.

Aljaž: Težko dostopne kontrolne točke.

Ali je bila konkurenca velika?

Jan: Ne.

Žiga: Ja, kar nekaj skupin je bilo konkurenčnih.

Aljaž: Tekmovalo je okrog 16 skupin, tako da je bila konkurenca kar velika.

Kaj vam je všeč na orientacijskih tekmovanjih?

Jan: Športna aktivnost.

Žiga: Družba in timsko tekmovanje.

Aljaž: Druženje s prijatelji, dober rezultat, pridobivanje izkušenj in znanja ...

Kakšni so bili občutki pred in po tekmovanju?

Foto: arhiv šole

Jan: Na začetku sem bil nervozen, na koncu pa utrujen.

Žiga: Na začetku sem bil nervozen, na koncu pa zadovoljen.

Aljaž: Bil sem nervozen in radoveden, kako bo, na koncu pa sem bil utrujen in hkrati vesel.

Kaj ste dobili za nagrado? Kaj vam pomeni nagrada?

Za nagrado smo dobili brezplačen tabor v Bavščici med poletnimi počitnicami, pokal, žvilco, nekaj majic in pesmarico. Nagrada nam pomeni potrditev znanja in truda.

Ali boste tekmovali tudi kot srednješolci?

Jan: Če bo šola to omogočala, bom tekmoval še naprej.

Žiga: Bom se še udeleževal tekmovanj, vendar ne vseh.

Aljaž: Tekmovanje se še bom udeleževal, vendar ne vseh.

Strip o nastanku vesolja in življenja

Nastanek vesolja in evolucija življenja na zemlji prav gotovo v nas vzbujata vedoželjnost.

Učenki 5. razreda Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj Enja Tonkli in Aneja Štrigl sta to temo temeljito raziskali. V okviru predmeta likovne umetnosti sta svoja spoznanja likovno izrazili in nastal je slikovit strip, ki na igriv način nazorno prikazuje čas velikega poka, nastanek vesolja in našega Osončja ter Zemlje.

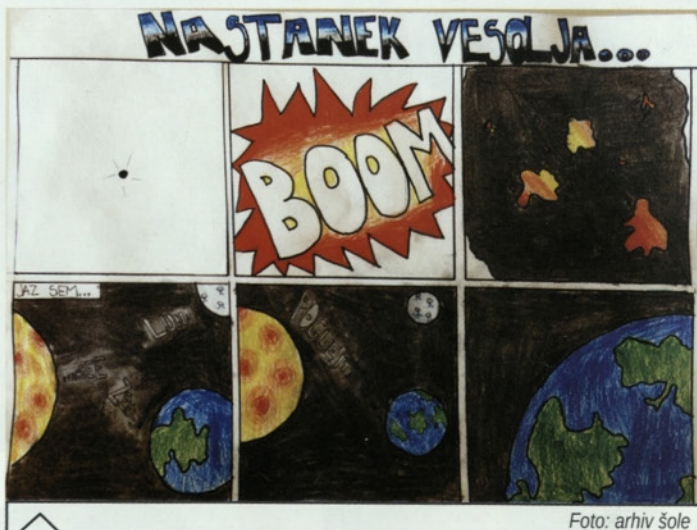

Foto: arhiv šole

Učenki sta posamezne kadre tudi časovno omejili, da se razločno vidi, kako kratek del zgodovine Zemlje predstavlja evolucija življenja na njej. Zaključni kader predstavlja onesnaževanje okolja in nas postavlja pred vprašanje: Kaj bomo storili, da ohranimo naravno in prijetno okolje za življenje na Zemlji?

MAJA NOVAK

Iz malega zraste veliko

Osnovna šola Šoštanj je prvič odprla svoja vrata septembra 2005. Takrat so prvič prestopili šolski prag tisti učenci, ki so se letos poslovili od osnovnošolskih klopi – naši devetošolci.

To je bila zelo »močna« generacija, tako po številu kot po mnogih talentih in uspehih na različnih področjih. Letos je 115 devetošolcev zaključilo šolanje na osnovni stopnji in se podalo na novo izobraževalno pot. Želimo jim, da bi bili vsaj tako uspešni, kot so bili pod našo streho.

Foto: arhiv šole

To je bila tudi izjemna generacija na športnem področju. Mnogi so osvajali prva mesta na področnih tekmovanjih v atletiki, se uvrščali na državna tekmovanja in izboljšali mnogo šolskih rekordov. Prav tako so se izkazali pri drugih športnih panogah. Priznanje za dobre športne dosežke in majice je prejelo 42 učencev: BERLOŽNIK DARJA, DOBNIK MAJA, GLOBAČNIK PIA, GORŠEK LARA, HUDOURNIK EVA, KRNEŽA LARA, SOVIČ ANA, SOVIČ KATJA, VIDEMŠEK MONIKA, OSTERVUH JAN, VERTAČNIK TIM, SOPE RINOR, CERIČ KEIJMA, OSTERC ALJAŽ, STROPNIK ANDRAŽ, ČUDEN MARIO, RAVNIKAR ANDRAŽ, KRAJNC JAN, ŽNIDAR PETELINŠEK ROK, GRAZER KATARINA, KLDAPNIK BARBARA, ILIČ MLADEN, AVBERŠEK JURE, AVBERŠEK MARKO, BAČOVNIK ROK, GORŠEK GAL, PIREČNIK BORIS, VEZAJ FERID, LIHIČ ANEL, POTOČNIK ANA, OVČJAK JAN, PLEŠNIK JERNEJ, LEDINEK BORIS, KLINC GREGOR, ČEH ANASTAZIJA, DEBELJAK MAJA, JARIČ PATRICIJA, KAVNIK KATJA, MAZEJ TJAŠA, JURIČ ALJAŽ, KRKALIČ ALDIN, ŠALAMON MIHA.

Foto: arhiv šole

Foto: arhiv šole

Kateri pa so najboljši med najboljšimi? Celo šolsko leto so učenci zbirali točke za naziv ŠPORTNIK / ŠPORTNICA ŠOLE na različnih tekmovanjih in takole zaključili.

Učenke:

3. mesto in 1050 točk je osvojila **BARBARA KLDAPNIK**

2. mesto in 1130 točk **ANJA MAZEJ**

1. mesto in 1270 točk ter naziv **VZORNA ŠPORTNICA ŠOLE** je osvojila **LARA GORŠEK**

Učenci:

3. mesto osvojil **ALJAŽ OSTERC** s 490 točkami

2. mesto **ALJAŽ JURIČ** s 590 točkami

1. mesto in naziv **VZORNI ŠPORTNIK ŠOLE** je osvojil **ANDRAŽ STROPNIK** s 600 točkami

V zelo tesnem in napetem medsebojnem obračunu za prestižni naziv vzorne športnice šole se je **LARA GORŠEK** do zadnjega borila kot lev in na koncu ji je uspelo, že drugo leto zapored, osvojiti 1. mesto. Na področnem posamičnem tekmovanju v atletiki je postavila nov šolski rekord v skoku v višino s preskočenimi 144 cm in zlato medaljo. S tem

dobrim rezultatom se je uvrstila na državno finale v atletiki posamično, kjer je zopet odlično skakala in izboljšala svoj rekord še za 1 cm, osvojila je 14. mesto v državi. Na področnem tekmovanju je osvojila tudi srebrno medaljo v štafeti 4 x 100m.

Na področnem ekipnem atletskem tekmovanju so učenke naše šole osvojile 1. mesto, svoj prispevek je dala tudi Lara s 1. mestom v skoku v višino in 3. mestom v štafeti 4 x 100m. Prvič pa so se učenke udeležile tudi državnega finala v atletiki ekipno in osvojile 12. mesto, Lara je v skoku v višino osvojila 6. mesto.

V krosu je vsa leta, že od 1. razreda, v samem vrhu v svoji kategoriji, tudi letos je osvojila srebrno medaljo na medobčinskem tekmovanju in odlično 7. mesto na državnem finalu.

Sodelovala je v vseh šolskih ekipah v igrah z žogo, najuspešnejša je bila v odbojki, kjer so se učenke naše šole uvrstile na državno četrtfinale in osvojile 2. mesto. 2. mesto pa so osvojile tudi na državnem polfinalu v odbojki na mivki.

Odbojka je tudi Larina najbolj priljubljena športna panoga, saj redno trenira že pri članski ekipi Ženskega odbojarskega kluba Kajuh Šoštanj. Specializirala se je za igralno mesto organizatorice igre ali podajačice, kakor se to reče v odbojarskem žargonu.

Ples je še ena športna panoga, v kateri LARA GORŠEK izstopa in je odlična na državnem nivoju. Letos je na področnem tekmovanju v šolskem plesnem festivalu osvojila 2. mesto, na državnem finalu pa 5. mesto. Na državnem finalu je skupaj s soplesalkami osvojila tudi 4. mesto ekipno in 8. mesto v plesni produkciji.

Kot ste že slišali, se je Lara kar v treh disciplinah (skoku v višino, krosu in plesu) uvrstila med 14 najboljših posameznic v državi in s tem dokazala, da ji ni enake in da si naziv vzorne športnice šole več kot zasluži.

Na nadaljnji športni poti ji želimo še veliko uspehov in lepih trenutkov.

Foto: arhiv šole

ANDRAŽ STROPNIK je po duši košarkar in kot tak živi košarko 24 ur na dan. Košarka je njegova strast. Košarka je njegovo življenje.

V prvi stik z redno vadbo je prišel v 4. razredu osnovne šole, ko je njega in njegove sošolce povabil na trening KK Elektra profesor športa Tomaž HERMAN. V trenutku ga je kraljica iger očarala in zastrepila.

Sčasoma so prišli tudi prvi uspehi na klubskem področju, med drugim je z ekipo mlajših pionirjev leta 2010 osvojil 3. mesto v Sloveniji, z ekipo starejših pionirjev pa je leta 2013 osvojil 4. mesto na finalnem turnirju Mini pokala Spar, kjer je bil eden od nosilcev igre. V letošnji sezoni je kot prvi strelec in kapetan popeljal ekipo med najboljših osem v državi.

Seveda njegove igre niso ostale neopažene košarkarskim strokovnjakom. Tako je lansko poletje zastopal barve ene izmed dveh slovenskih reprezentanc na mednarodnem turnirju Sloveniaball v Slovenj Gradcu, kjer so osvojili 4. mesto. Trenutno je član reprezentance mlajših kadetov. Sam pravi, da je njegova želja kadetsko evropsko prvenstvo z reprezentanco in čimprejšnja uvrstitev v člansko ekipo KK Elektra, kasneje pa tudi kakšen večji evropski klub. V tej tekmovalni sezoni igra v klubu za kadetsko in mladinsko ekipo. Njegovi vzorniki so Dražen Petrović, Stephen Curry in Goran Dragić.

S šolsko atletsko ekipo je osvojil naslov področnega zmagovalca in s tem uvrstitev na državno finale v atletiki ekipno, kjer so osvojili odlično 5. mesto v državi. Na področnem tekmovanju v atletiki posamično je osvojil bronasto medaljo v štafeti 4x100m. Dobro je tekel tudi na medobčinskem krosu, kjer je bil 7.

Sodeloval je v šolskih ekipah v igrah z žogo. Z odbojarsko šolsko reprezentanco je igral na državnem četrtfinalu, s košarkarsko, katero je vodil tudi kot kapetan ekipe, pa je postal področni podprvak.

Poleg atletskega, je sodeloval še na enem državnem finalu in sicer v smučanju in deskanju na snegu, kjer je ekipa naše šole osvojila odlično 3. mesto v državi in bronaste medalje.

Andražu volje do dela in napornih treningov nikoli ne zmanjka, zato verjamemo, da bo v prihodnosti vse svoje želje in cilje tudi uresničil. Zaželimo mu še mi, naj ga na njegovi športni poti spremlja sreča.

Foto: arhiv šole

NAŠI »ODLIČNIKI«

Učenke in učenci, ki so vseh 9 let dosegali in presegali povprečje ocen 4,6, so naslednji: DARJA BERLOŽNIK, MAJA DOBNIK, LARA GORŠEK, EVA HUDOURNIK, LARA KRNEŽA, MONIKA VIDEMŠEK, PIA GLOBAČNIK, MATIC RIHTAR, GAŠPER LADINEK, MATIC KUGONIČ, AIDA BABAJIČ, PATRIK LORGER, KATARINA GRAZER, TANJA GOLTNIK, LAURA BOROVIK, ANJA LESNIK, JAN OVČJAK, ANA POTOČNIK, LARA RAMŠAK, MAJA DEBELJAK, KARMEN HUDEJ, SIMON HUDEJ IN ALJAŽ JURIČ.

Foto: arhiv šole

Ker se imena mnogih pojavljajo na več področjih, smo prepričani, da bomo o njih slišali še veliko dobrega v prihodnosti, še posebej o učenki, ki je posegla najvišje in osvojila naziv UČENKA ŠOLE 2014.

MONIKA VIDEMŠEK

Največje vrline človeka so človečnost, modrost in pogum. In vse to je naša devetošolka Monika Videmšek. Prijazna, nežna, srčna, topla oseba, polna dobrote in razumevanja, vedno željna novih znanj. Nikoli se ne ustraši novih izzivov. Slednje dokazujejo številna priznanja iz različnih tekmovalj (v letošnjem letu biologija, diabetes, slovenščina, zgodovina, angleščina, matematični Kenguru, logika, geografija, raziskovalna na-

Foto: arhiv šole

loga), njen učni uspeh, saj zaključuje s samimi odličnimi ocenami ter ne nazadnje tudi njeno aktivno udejstvovanje v različnih šolskih interesnih dejavnostih. Posebno aktivno je sodelovala v šolskem parlamentu, šolski skupnosti, v okviru krožka Na odru nastopala v letošnjem kulturnem projektu Slovenija, moja dežela. Monika, s svojimi dejanji se nisi zapisala samo v zlato knjigo naše šole, ampak si pustila trajen pečat v naših srcih. Čeprav je izrek Aleksandra Dumasa: "Vsi za enega in eden za vse," iz nekih drugih časov, tvoje vrline dokazujejo, da je globina njegovih misli lahko večna.

Tudi tekmovalj iz različnih znaj se je udeležilo veliko učencev. Mnogi so dosegli bronasta in srebrna priznanja, **zlato priznanje na državnem nivoju pa so dosegli:**

Ime priimek	priznanje	razred
JAN OSTERVUH	zlato priznanje iz planinske orientacije	9.
ALJAŽ JURIČ	zlato priznanje iz planinske orientacije	9.
ŽIGA KUGONIČ	zlato priznanje iz planinske orientacije	9.
LARA RAMŠAK	zlato Preglovo priznanje	9.
KARMEN HUDEJ	zlato priznanje iz znanja o sladkorni bolezni	9.
ANAMARIJA MEŽNAR	zlato Vegovo priznanje	7.
ANAMARIJA MEŽNAR	zlato priznanje iz logike	7.
TINA KOPUŠAR	Zdrav dih za navdih - zlato priznanje	8.
PETJA PLAMBERGER	Zdrav dih za navdih - zlato priznanje	8.

Foto: arhiv šole

Kar 65 devetošolcev je kljub nadvladi računalnikov in pametnih telefonov ostalo zvestih knjigi vseh devet let. Za zvestobo so prejeli knjižno nagrado: DARJA BERLOŽNIK, MAJA DOBNIK, PIA GLOBAČNIK, LARA GORŠEK, EVA HUDOURNIK, LARA KRNEŽA, TJAŠA LENKO, ANA SOVIČ, KATJA SOVIČ, JURE LAMPREHT, MIHA SLATNAR, JAN URBANC, MONIKA VIDEMŠEK, AIDA BABAJIČ, KATJA DELOPST, KEIJMA CERIČ, MIHAELA KOŽELJNIK, MOJCA KOŽELJNIK, JAN KRAJNC, MATIC, KUGONIČ, GAŠPER LADINEK, PATRIK LORGER, ANDRAŽ RAVNIKAR, GABRIJELA REPAS, MATIC RIHTAR, ROK ŽNIDAR PETELINŠEK, ANDRAŽ STROPNIK, ALJAŽ OSTERC, ŽIGA BREZOVNIK, TAMARA ČUJEŽ, GAŠPER DERMOL, BORIS PIREČNIK, TANJA FRIŠKOVEC, TANJA GOLTNIK, KATARINA GRAZER, TINKARA KAVČIČ, BARBARA KLADNIK, AMADEJA SOVIČ, DEJA STVARNIK, LAURA BOROVIK, LAURA HERMAN, SARA HERMAN, GREGOR KLINC, MARTINA KNEZ, ANJA LESNIK, JAN OVČJAK, ANA POTOČNIK, LARA RAMŠAK, ANA SINIGAJDA, ANASTAZIJA ČEH, MAJA DEBELJAK, KARMEN HUDEJ, SIMON HUDEJ, PATRICIJA JARIČ, ALJAŽ JURIČ, ŽIGA KUGONIČ, TAJDA LEDINEK, TJAŠA MAZEJ, ANA NOVAK, MATJAŽ PIREČNIK, TJAŠA PIRNAT, LAVRA VIDEČNIK, ŽAN

VODUŠEK, MICHELLE GLORIA ARZENŠEK, KOSTA KOCEV.

Ne berejo pa samo devetošolci, saj je letošnje šolsko leto osvojilo Kajuhovo bralno značko kar 80 % vseh »kajuhovcev«, to je kar 616 učencev od prvega do devetega razreda.

Naši učenci od 4. razreda dalje berejo tudi za angleško bralno značko, od 7. razreda pa za nemško bralno značko. Zlata priznanja pri angleški bralni znački je prejelo kar 59 bralcev, med njimi naslednji četrtošolci: TIM ANDREJC, VERONIKA JURKO, URBAN KIRAR, LARA OSTERVUH, MARJAN PODGORŠEK, KATJA TAJNIK, SEBASTJAN TURINEK, DENIS BALANT, JAKA HRIBAR, ZALA KATANEC, MAJA KLANČNIK, MAJA KOŽELJNIK, BRANKO MAJSEN, ANA MARIJA PODKRIŽNIK, MAJA POTOČAN, BOŠTJAN REBERŠAK, PATRICIJA VENTA, LUKA BOŽIČ, URŠKA GRUDNIK, AJLA HUREMOVIČ, NEJC KODRUN, JAN NOVAK, TADEJ OVČAR, ALJAŽ ROGELŠEK.

Med petošolci so bili zlati: MARCEL KOLENC, MITJA OBŠTETER, NADJA STROPNIK, NIK ŠLEHTA, TOMAŽ TURINEK, BRINA MIKLAVŽINA, NIK PAPTNIK, ENEJA PARADIŽ, TJAŠ PARADIŽ, VITA PLAMBERGER, TAJA RUDOLF, TIM SEŠEL, VESNA ŽNIDAR, PIA KONOVSŠEK, POLONA MEŽNAR, ANEJA ŠTRIGL, ENJA TONKLI.

Zlati šestošolci pa so bili: PETRADREV, PIA BRUSNJAK, NIK GRUBEŠIČ VERLIČ, TIM JEVŠENAK, TIA MARIJA DELOPST, NELI GORŠEK.

V sedmem razredu so bili najuspešnejši: NEJA DOBELŠEK, LARA ZAGER, HANA MARIJA ŽIBERT, MIHA MEDVED, ANAMARIJA MEŽNAR, MAŠA PETKOVNIK.

Med osmošolci ni bilo zlatih, v devetem razredu pa so se pozlatili: BORIS PIREČNIK, ANJA LESNIK, KARMEN HUDEJ, MAJA DOBNIK, MONIKA VIDEMŠEK, ŽIGA BREZOVNIK.

Zlata nemška bralna značka se blešči pri sedmošolki ANAMARIJI MEŽNAR in pri osmošolkah LARI ACMAN in KARMEN ZAJC, med devetošolci pa so jo prejeli LARA GORŠEK, EVA HUDOURNIK, MATIC KUGONIČ, KATARINA GRAZER, LAURA BOROVIK, MATIC RIHTAR, KARMEN HUDEJ, ANDRAŽ RAVNIKAR.

Če bi naštevati še vsa srebrna in bronasta priznanja, ki so jih osvojili naši učenci, bi zasedli preveč prostora v Listu, zato samo čestitke vsem, ki ste si vzeli čas in energijo za dodatno branje in učenje, ki ste ju porabili za pripravo na različna tekmovanja in raziskovalne naloge. Prav gotovo ste s tem pridobili veliko znanja in izkušenj.

Vse leto smo bili aktivni tudi pri zbiralnih akcijah. Zbrali smo preko 30 ton odpadnega papirja, ogromne količine plastičnih zamaškov, odpadna oblačila in čevlje, tonerje in kartuše, baterije, ... V Karitasovi akciji POKLONI ZVEZEK in v akciji Šolskega sklada Z ROKO V ROKI smo za otroke, ki živijo v materialnem pomanjkanju, zbrali preko 300 zvezkov, več deset kompletov barvic, svinčnikov, radirk, šilčkov, ... Pomagali smo tudi poplavljenim na Balkanu.

S številnimi kulturnimi prireditvami smo dokazali, da razvijamo kulturo in ustvarjamo na mnogih področjih. Nastopali so glasbeniki, recitatorji, folkloristi, plesalci, ki so bili spet zelo uspešni na Pionirskem plesnem festivalu. Tudi na likovnem področju smo uspešno sodelovali na mnogih natečajih in doma pripravili že 46. razstavo Likovni svet otrok. Pevski zbori so popestrili marsikatero tudi zunajšolsko prireditev. Zato nam je Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti zopet podelil las-kavi naziv KULTURNA ŠOLA za naslednja štiri leta.

JOŽICA ANDREJC

Foto: arhiv šole

Portreti in konji

V Mestni galeriji Šoštanj je postavljena razstava del slikarja Tadeja Žugmana, ki že naslovom *Risbe in slike, portreti in konji* nagovarja k vsebini. Tadej Žugman živi in ustvarja v Ljubljani, po poklicu je arhitekt.

Foto: arhiv MS

Za tokratno razstavo je likovno kritiko pripravil Stane Jagodic, akademski slikar, ki je med drugim zapisal. Tadej Žugman je resnično talentiran risar, čeprav nima za seboj večletnega študija na slikarski akademiji, ima pa dovolj močne risarske izkušnje, katere je osvojil na fakulteti za arhitekturo. Vsekakor je talentiran ustvarjalec in dober poznavalec človeške ter živalske anatomije. Njegova poteza je virtuoзна, elegantna in modeli zaznamovani s prefinjenim senčenjem, kar spominja na neoklasicistične mojstre in je blizu plemeniti fotografiji; marsikatera motivika pa sploh povzeta po fotografski predlogi. Figurativne upodobitve imajo razpršeno osvetlitev, ki ni dramatična, zato pridejo do izraza mnogi detajli obraza, telesa; specifična duhovna izraznost portretirancev pa sije iz upodobitve oči, ustnic in ostalih detajlov obraza. Ker se v današnjem času v poplavi reizma in diletantizma redko srečamo z virtuosno plemenito risbo, nam Žugmanovi realistični motivi pomenijo prijetno kreativno presenečenje.

Na odprtju je zbrane nagovoril direktor zavoda Kajetan Čop, kulturni dogodek sta glasbeno obarvala Žan Novak in prof. Zmago Stih. Razstavo, ki bo na ogled do 8. julija, je naletela na izredno lep odziv, zato prijazno vabljeni.

MILOJKA B. KOMPREJ

Oaza sanj

Takšen je naslov druge knjige pesnika Ramiza Velagića, člana Šaleškega literarnega društva Hotenja. Društvo mu je s pomočjo JSKD, območne izpostave Velenje, Zveze kulturnih društev Velenje in Mestne občine Velenje omogočilo izdajo pesniške zbirke, ki je bila predstavljena na Velenjskem gradu, v okviru tedna ljubiteljske kulture, ki je potekal od 15. do 21. junija 2014.

Foto: arhiv

Pesniško zbirko je uredil Peter Rezman, likovno jo je opremila Štefka Kordeš, jezikovni pregled sta opravila Petra Cerjak in Željko Perović. Izdana je v nakladi 200 izvodov. Zbirka je razdeljena v tri sklope, Oaza sanj, Oaza in Odsevajoče sanje. Ker avtor piše v svojem jeziku, je knjiga v slovenščini in mešanici bosansko srbskega jezika. Ramiz Velagić je tudi sicer prepoznaven pesnik, že vrsto let objavlja v glasilu Paralele, Hotenjih, Pesem.si, Vpogledu...poezijo je začel pisati v osnovni šoli, zato je nekaj njegovih pesmi tudi v teh glasilih. Ramiz Velagić je rojen v Gornji Koprivni leta 1962, a je že od otroštva v Velenju, zaposlen je kot pek, redno se udeležuje tudi srečanj z naslovom Sosed tvojega brega, srečanj avtorjev, ki živijo v Sloveniji in pišejo v materinem jeziku.

MILOJKA B. KOMPREJ

Slikarske podobe Andreja Krevzla

Slikar Andrej Krevzel je na razstavi v Vili Bianca Velenje, katere Sodprtje je bilo v torek 24. junija 2014, predstavil dela, ki jih je ustvaril v zadnjih štirih letih. Gre za delno realistične, delno abstraktne podobe okolja in ljudi, s katerimi je ustvarjalec prijetno presenetil ljubitelje umetnosti.

Foto: Matej Blagus

Krevzel, ki sicer samostojno redkeje razstavlja, je član društva Šaleških likovnikov že od leta 1972 dalje. Po poklicu je učitelj likovnega pouka, a se poleg tega še vedno izobražuje na različnih delavnicah in pri različnih mentorjih. Likovno je opremil tudi nekaj literarnih zbornikov in Pesniške fragmente, ki jih je izal Peter Rezman. Tudi sam se ukvarja s pisanjem in je pred leti izdal roman Oker, ultramarin in zelenjavi vrt. Živi in ustvarja v Šoštanju.

Foto: Matej Blagus

Na odprtju je o avtorju in njegovem delu spregovoril predsednik Društva šaleških likovnikov Salih Biščić, literarno slikarsko povezanost pa je z branjem ene izmed Krevzlovih krakih zgodb poiskal pisatelj Peter Rezman: "Očitno je, da je Andrej Krevzel vešč tako peresa, kot čopiča, zato je od njega pričakovati še bogato ustvarjalno pot. Razstavo, ki jo je odprla Tatjana Vidmar, je omogočilo njegovo likovno društvo s pomočjo Zveze kulturnih društev Velenje."

MILOJKA B. KOMPREJ

Obisk Lojzovega teatra v Krvavi peči

Velika verjetnost je, da naju pot nikoli ne bi zanesla v Krvavo peč, če ne bi na Linhartovem srečanju amaterskih gledaliških skupin v Gaberkah leta 2004 spoznala g. Lojzeta Usenika. V Gaberkah je Lojze nastopal v vlogi člana žirije, ki je ocenjevala igre amaterskih gledaliških skupin.

Foto: Aleksander Grudnik

Dolgoletnemu inspicientu oziroma vodji predstave v reškem teatru Hrvaško narodno gledališče Ivana pl. Zajca, mu je bila ta vloga pisana na kožo. Rojen sicer v Krvavi peči na Dolenjskem leta 1932, ga je kot številne slovenske rojake medse privabilo veliko pristaniško mesto, kjer že od leta 1947 deluje društvo slovenskih izseljencev Bazovica. V tem društvu je Lojze Usenik našel in dolga desetletja razvijal svoj nesporen igralski talent z odigranjem in režijo nešteto predstav.

Veliko čast je Lojze doživel poleti leta 2013, ko so mu rojaki v njegovi rodni vasi posvetili gledališče na prostem, ki so ga uredili v vrtači v bližini vasi. Za vse tiste, ki jim vas Krava peč ni znana, v informacijo, da je to naselje na kraški planoti nad kanjonom Iške v Občini Velike Lašče. Med 2. svetovno vojno je bila zaradi svoje naravne lege zatočišče prvih aktivistov in borcev in pogosto priča bojem, ki so se odvijali po obsežnih gozdnih predelih. Med vojno je bila vas dvakrat požgana, med vojno in po njej pa izseljena. Tam trenutno živi komaj kaj več kot 20 prebivalcev. V vasi ni trgovine in tudi ne gostilne, so pa številne počitniške hišice. Poleg cerkve Svetega Lenarta, so posebej zanimive za obisk Krvave pečine. Pogled z roba pečin je kar srhljiv, saj lahko že samo rahel zdrs povzroči padec v globino. Obstaja več različnih ljudskih izročil v povezavi s temi pečinami. Ena pravi, da so se v turških časih dekleta raje podale v smrt s skokom preko pečine v prepad, kot da bi postale turški plen, različica pa pravi, da so Turki z bližnje skale v Iško vrgli dve deklici, njuna kri pa je pordečila skalo. Še tretja pa pravi, da so sicer sive skale rdeče zaradi tega, ker sta dve dekleti raje (u)šli v smrt, kakorda bi bili zasramovani in sežgani kot čarovnici. Barvo posušene krvi daje v začetku pomladi skalam cvetoče vresje. Po teh pečinah je vas dobila tudi svoje ime, sicer pa se je pred letom 1425 imenovala Rožna vas. Kraška vas, s številnimi vrtačami in neokrnjeno naravo, je pravi prostor za sprostitev in na pobudo domačina Sreča Knafelca, so v kraški vrtači uredili prireditveni prostor z odrom in sedeži, ki je postal letno prizorišče različnih kulturnih nastopov v Krvavi Peči. Srečku Knafelcu, ki je tudi spreten rokodelec in izdelovalec spominkov, fotograf, pisec knjig, predvsem pa organizator različnih prireditev, je uspelo aktivirati sokrajane, da so prisluhnili njegovi zamisli o poletnem prizorišču. V čast svojemu rojaku Alojzu Useniku so ga poimenovali Lojzov teater. Vložena je bilo ogromno ur prostovoljnega dela. Na njegovi otvoritvi leta 2013, je Lojze nastopil z monologom iz Cankarjevega Hlapca Jerneja, ki ga je doslej interpretiral neštetokrat ter pretresljivo deklamacijo pesmi Zdomec.

Že ob obisku Kulturnice Gaberke Kulturno prosvetnega društva Bazovica v mesecu aprilu, nas je Lojze povabil na letošnjo predstavo v

Krvavi peči in ta se je zgodila v soboto 7. junija. V sicer miren kraj, je pozno popoldne pričelo prihajati vedno več avtomobilov. Obiskovalci so pričeli zasedati sedeže amfiteatra, in skoraj bati se je bilo, da bo sedežev za vse premalo. Našteti je bilo moč nič manj kot 140 gledalcev. Poleg Etno skupine Pot, ki je zaigrala ljudsko glasbo iz Evrope in drugih držav sveta, je imel Lojze glavno vlogo. Najprej je ponovno deklamiral pesem Slavka Arbitra »Zdomec«, potem pa skupaj s soigralko Loredano Jurković zaigral odlomek iz gledališke igre »Glej, kako lepo se začene dan«. Uživali smo v njuni igri, v kateri je Lojze želel pokazati vso svoje mojstrskost. Tako se je vživel v vlogo, da je pozabil na vse bolečine, ki ga pestijo zadnja leta. Po predstavi je sledilo druženje, prireditelji pa so poskrbeli tudi za pogostitev.

ZDENKA MAZEJ GRUDNIK

Sosed tvojega brega

Dragan Arsenijević, ki že od leta 1975 živi v Sloveniji, večinoma v Šoštanju, v svojem ustvarjalnem pesniškem jeziku ostaja zvest svoji domovini Srbiji. Letos se je s svojo poezijo prvič predstavil širši javnosti na tradicionalnem srečanju Sosed tvojega brega, ki ga organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Ljubljana.

Foto: Amadeja Komprej

Srečanje je potekalo v Kopru, zaključilo pa se je z izdajo zbornika vseh udeležencev. S svojo poezijo, pri kateri prisega na rime je pustil vidno sled med udeleženci. Njegove pesmi so pesmi o življenju, o preprostih dogodkih vsakdana, ki jih spretno humorno obarva, hkrati pa poskrbi za sporočilnost, ali kakšen nauk, ki ga najpogosteje priključi na koncu. Vsekakor je dokazal, da zna pisati in da mu je pesniški jezik blizu. Dragan Arsenijević pravi, da večino pesmi nastane na kolesu, ki ga rad uporablja, kajti pesem najprej nastane v njegovi glavi. Tam jo tudi izčisti, preden jo da na papir. Takšna kot je dana na papir, takšna potem ostane, zato zna skoraj vse svoje pesmi tudi na pamet. Še prej kot v literaturi, smo ga lahko prepoznali v slikanju, kateremu se intenzivno posveča preko krožka, ki ga v Velenju vodi Tone Skok. Samostojno razstavo je imel v prostorih termoelektrarne Šoštanj, udeležuje se tudi delavnic in srečanj, kjer navzuje dragocene stike. Ustvarjati je res začel nekoliko pozno, a ga je svet umetnosti očitno že posrkal vase.

AMADEJA KOMPREJ

MePZ Skorno tokrat pomladni

MePZ Skorno je 23. maja pripravil koncert v Kulturnem domu v Šoštanju. Njihov tradicionalni koncert se odvija vsako leto pravzaprav v božičnem času, letos pa so se ga odločili prestaviti na spomladanski čas. Kot je povedala zborovodja, Vesna Pirečnik, so se tako odločili zaradi priprav na njen magistrski koncert, ki so ga tudi uspešno izvedli 4. 6. v Kazinski dvorani v Ljubljani.

Koncert v Šoštanju je bil generalka za omenjeni magistrski koncert. "Zanj smo se pripravljali skoraj celo leto, imeli smo dodatne vaje vsaj v zadnjih parih mesecih, ker smo se za to morali res dobro pripraviti. Moj mentor je bil doc. Sebastjan Vrhovnik, s katerim smo imeli devet skupnih vaj (nekaj se jih je združilo v celodnevne priprave) in iz vaje v vajo smo napredovali s pomočjo njegovih napotkov", je povedala Vesna. Zbor šteje 24 pevcev in pevk, ob tej priložnosti pa se je nekaj pevcev in pevk pridružilo. Tako je na tem koncertu zbor štel 33 pevcev in pevk.

Foto: arhiv

Kaj so predstavili na letošnjem koncertu? "Predstavili smo skladbe tujih skladateljev iz obdobja renesanse do klasicizma posvetne in cerkvene glasbe ter slovenske ljudske priredbe slovenskih skladateljev". Pri izvedbi skladbe Ave verum corpus (W. A. Mozart) je zbor spremljal godalni kvartet in orgle (1. violina: Gaja Ana Zvonar, 2. violina: Monika Žuran, Viola: Ivona Pavič, Kontrabas: Ajda Kavšak, Orgle: Tanja Sgerm). Na koncertu so imeli tudi enega gosta. To je bila komorna skupina pihalcev glasbene šole Fran Korun Koželjski – podružnica Šoštanj, ki so se predstavili z dvema skladbama Brazil in Ave verum corpus (Gašper Poprijan – tuba, Luka Ovčjak – bariton, Jan Kranjc – pozavna, Tomaž Sovinc – pozavna, Rok Poprijan – kahn).

Veselim se že naslednjega koncerta zbora in jim ob tej priložnosti čestitamo za dobre nastope.

MELITA JELEN

Podčrtano z zlato

Pevci MePZ Svoboda smo po doseženem srebru na tekmovanju Naša pesem v Mariboru dodali zlato plaketo na mednarodnem pevskem tekmovanju 42nd Festival of Songs Olomouc 2014 na Češkem. Veselje vseh članov zbora ob razglasitvi rezultatov je bilo nepopisno, saj je bil poplačan trudi preteklih mesecev.

Tekmovanje je združevalo zборе iz vsega sveta in dvorane napolnilo z ljubitelji tovrstne umetnosti.

K prvovrstnemu pevskemu doživetju smo dodali ogled tovarne Gorenje, pivovarne Litovel in starega dela mesta Olomouc, kolikor nam je pač dopuščal čas med vajami in tekmovanjem. Utrujenost in boleče noge pa smo si šele ob večerih pregnali ob prijetnem druženju, preizkušanju češkega piva in zapeti slovenski pesmi.

Foto: arhiv

»Tiho nam tečejo dnevi in leta, pridejo ino odidejo v vek...« je napisal bl. Slomšek v pesmi, ki smo jo zapeli v dvorani Reduta in te dneve bomo pevci podčrtali z zlato.

5. revija pevskih upokojeniških zborov

Vorganizaciji Šaleške pokrajinske zveze društev upokojencev Velenje, je v sredo 4. junija potekala v Kulturnem domu Velenje peta revija upokojenskih pevskih zborov in skupin. Prireditve so poleg občinstva spremljali tudi strokovni ocenjevalci prof. Anka Jazbec, predstavnica komisije za kulturo pri Zvezi društev upokojencev Slovenije Olga Nezman ter predsednik komisije za kulturo pri društvu, Oskar Sovinc.

Pevski zbor DU Šoštanj se je zelo dobro predstavil na reviji Pokrajinske zveze DU šaleške doline. Foto: Jože Miklavc

Z zanimivim izborom pesmi je nastopilo več kot 120 pevcev in pevk iz Šaleške doline sedem vodij zborov ter trije harmonikarji, program pa je z liričnimi vložki napovedoval Karel Drago Seme, predsednik društva. Nastopili so MePZ Zarja DU Pesje, DU Šentilj pri Velenju, DU Šoštanj, Vesele babice z Zdravkom iz Šmartnega ob Paki, Kavški pevci, ŽePZ DU Velenje ter MO PZ DU Velenje. Za zaključek prijetne prireditve, ki je pomenila tudi druženje številnih pevcev in pevk ter upokojencev iz doline, so združeni zbori in vokalni skupini zapeli venček najlepših zborovskih pesmi. Šoštanjske upokojence so zelo dobro zastopali pevci njihovega društva, prijetno pa so presenetile tudi Vesele babice iz Šmartnega ob Paki s harmonikarjem Zdravkom iz Andraža. Strokovna komisija pa je pripisal največjo kakovost izvajanih pesmi Moškemu pevskemu zboru DU Velenje, ki ga vodi dirigentka Metka Smirnov. Na pevskem srečanju regijskih zmagovalcev Zveze društev upokojencev Slovenije v Celju, je prav ta zbor dosegel najboljše ocene in prepričljivo zmagal v močni konkurenci zborovskega petja upokojencev.

JOŽE MIKLAVC

»G`rta dovta tralala...« s Tapravimi Faloti

Tapravi Faloti vsekakor ne počivajo. Po zmagi na Polki in valčku 2013 so za zmagovalno skladbo posneli videospot, sodelovali so na Festivalu viž v narečju, konec maja pa poročili tudi njihovega najmlajšega člana. Pogovarjala sem se s pevko, Matejo Grabner.

Foto: arhiv

Kako ste kaj, »Falotje«?

Tapravi Faloti smo letošnje leto zakopani v delu. Ko človek misli, da se z zmago na največjem festivalu Slovenska polka in valček delo konča, se slednje šele zares prične. Za nami je veliko televizijskih nastopov, dobrodelnih koncertov, nastopov na radijskih postajah ... Čaka nas tudi snemanje novih skladb, saj bi radi izdali novo zgoščenko. Nikoli nam ni dolgčas. Lahko rečemo, da je vsak naš dan posvečen razmišljanju in iskanju novih idej, povezanih s glasbo.

Zasledila sem, da ste se predstavili na festivalu viž v narečju? Mi lahko nekaj poveš o tem? Skladba je tvoje in Bojanovo avtorsko delo.

Res je. Nekaj dni nazaj smo se podali čez mejo na 14. festival »Narečnih viž«, ki ga organizira radio Sora v sodelovanju s Škofjo Loko, v Zgonik pri Trstu. Tam smo se ponovno predstavili z avtorsko skladbo v koroškem narečju, ki je publiko spravila na noge. Polka je hudomušna in vsakemu poslušalcu dopušča svojo domišljijo (smeh). Naslov pa pravi: »G`rta dovta tralala...« Na tem festivalu smo sodelovali drugič, predlani je ta potekal na Vrbskem jezeru v Avstriji. Na ta festival se prijavimo takrat, ko ga organizirajo izven Slovenije, saj nam tujina počasi postaja prioriteta.

Posneli ste tudi videospot za Skrivnostno dekle. Kdaj ga bomo lahko videli? Kje ste ga snemali?

Videospot smo posneli v sodelovanju z RTV Slovenija, saj smo ga prejeli za nagrado ob zmagi za najlepšo polko leta 2013. Snemali smo z ekipo, ki je posnela tudi evrovizijski videospot za Tinkaro Kovač. V prečudovitem ambientu Žičke Kartuzije nam je zelo nagajalo vreme. Kljub temu smo uspeli izza oblakov priklicati nekaj sonca in posneti nekaj kadrov na prostem. V videospotu nastopata tudi Dakota-Žak Lekše (brat znane miss zemlje Rebeke-Kim Lekše) in Tjaša Zager.

Videospot je bil že javno predvajan na RTV SLO1 v zadnji oddaji Slovenski pozdrav, kjer smo Tapravi Faloti sodelovali tudi v glasbenem dvoboju »Kdo ve več« in presenetljivo zmagali. Čeprav je bil dvoboj zabavnega značaja, priznavamo, da ni bil lahek. Vidite pa ga lahko tudi na spletu in nekaterih televizijskih mrežah.

Slišati so bili poročni zvonovi vašega Uroša. Kaj bo še novega pri vas v letošnjem poletju? Kje vas bomo lahko videli?

Naš najmlajši član se je poročil 24. maja na gradu Štatenberg in v cerkvi Sv. Mihaela s svojo izbranko Anjo Zager. Bil je pravljичen dan. Sončno vreme, prijetna družba in veliko smeha vse do jutranjih ur. Mladoporočenca imata tudi malo hčerkico Enjo, ki pa je pravi sonček in kot mi pravimo »mali Uroš«. Sedaj ostaja samski samo še naš Zvone, ki pa mu bodo verjetno letošnji poletni meseci zaradi veliko igranj na poro-

kah in veselicah morebiti le prinesli kakšno »tapravo«.

Igrali bomo po vsej Sloveniji, česar smo Tapravi Faloti navajeni. Za večino ansamblov tako velja, da so več drugje kot pa v domačem kraju in tudi mi nismo izjema. Podali se bomo tudi na krajše dopuste, ki jih že vsi nestrno pričakujemo. Vam, dragi bralci, pa želimo čim več sonca in prijetne, sproščujoče počitnice!

MELITA JELEN

Najlepše dalmatinske

Ansambel Spev je z novo, osmo zgoščenko posegel v dalmatinski melos. Naslov Priredba najlepših dalmatinskih, govori sam zase.

Pesmi sna njej so več ali manj znane, nova je njihova zadnja priredba Neskončno sem jo ljubil, v kateri prepoznate aktualno dalmatinsko Ne diraj moju ljubav. Tekst zanjo je napisala Tanja Žagar s katero člani tudi sicer uspešno sodelujejo. CD je tudi tekstovno opremljen, izdala ga je založba VOX NOVA d.o.o. Res je posnetih samo pet skladb, a kdor ima rad dalmatinske pesmi in so mu všeč priredbe ansambla Spev, si jo bo gotovo večkrat zavrtel.

MILOJKA B. KOMPREJ

Šaleško literarno društvo HOTENJA, TITOV TRG 4, 3320 VELENJE

Literarni razpis – Hotenja 24/ 2014

K sodelovanju vabimo literarne ustvarjalce, ki živijo ali delujejo v širši savinjsko-šaleški regiji ter posamezne avtorje iz širšega slovenskega prostora. Tema letošnjega razpisa je:

»Če me zadene Amorjeva puščica / bi želel zaspati pod njeno streho / v resničnem objemu.«

(do 10 pesmi) in do 4 strani proze, pribl 6000 znakov brez presledkov. Uredniški odbor si pridržuje pravico izbora besedil za objavo v literarnem zborniku Hotenja 42.

Prispevke pošljite najkasneje do **31. septembra 2014** v »wordovem« zapisu (doc ali xdoc formatu) po elektronski pošti na naslov: hotenja@gmail.com ali posredovane na drugih nevrtačljivih nosilcih informacij, katerikoli članici uredniškega odbora.

Za morebitne zelene dodatne informacije prav tako pišite na naslov: hotenja@gmail.com, mirojka.komprej@sostanj.si, ali tatjana.vidmar@jskd.si.

Vabljeni!

UREDNIŠKI ODBOR

Napotnikov Favn za fontano Vile Široko

Kipar Ivan Napotnik je motive za ustvarjanje črpal tudi iz antične mitologije: takih je sedem umetnin od preko šestdesetih v kiparski zbirki Ivana Napotnika v Vili Mayer:

Ganimed (I, II) je bil sin trojanskega kralja in mladenič, katerega lepoti se ni mogel upreti niti Zevs, vrhovni bog starih Grkov. V podobi orla je Zevs Ganimeda ugrabil ter odnesel na Olimp, kjer ga je zadržal za točaja. Njegovemu očetu pa je v zameno podaril božanske konje. ¹ – **Ikarus** (trije kipi) je z očetom Dedalom bežal iz kretskega ujetništva. S perutmi, zlepljenimi z voskom, sta letela čez morje. Ikar se je preveč približal soncu, ki jo stali vosek. Peruti so razpadle, Ikar pa je strmoglavil v morje in utonil. – **Zavodnjska Venera I** (pred 1940) nosi ime Venera, rimske boginje, ki je privzela atribute grške boginje lepote, ljubezni in plodnosti. Napotnikova Venera iz Zavodnj predstavlja ostarelo, golo kmečko žensko z ruto, zavezano pod brado, in v coklih; kot nasprotje klasičnemu dojemu jantju lepote.

Mladi Favns s fontane v Vili Široko s spranjo v ustih, iz katere mu je brizgala voda. Po telesu so vidne sledi sige. Foto: Fotografska delavnica Moderne galerije v Ljubljani. Vir: Dobida, K.: Ivan Napotnik 1888-1959. Narodna galerija Ljubljana, Ljubljana 1959, str. XXII.

Kipar Napotnik je leta 1937 za fontano pri novozgrajeni Vošnjakovi Vili Široko pri Šoštanju ustvaril kip **Mladi Favns**. Kip v mavcu je bil odlit sprva vsaj v dveh bronastih odlitkih. Eden od teh je bil leta 1980 ukraden iz Napotnikove galerije v šoštanjskem domu kulture. Tatu niso izsledili.² Danes obstajajo štirje bronasti odlitki kipa, eden od teh je nameščen na hrastov podstavek v vhodni avli Vile Mayer.

Upodobljeni Favns v rahlo upognjeni sedeči drži v desnici drži trstenko, z levico pa se s pokrčenimi prsti opira na podlago, ki ni del skulpture, jo pa ta zahteva. Telo z otroškimi proporci ima opotičene okončine, torzo je rahlo mišičast. Na nogah ima Favns parklje, na glavi izpod rahlo valovitih las silijo rožički. Med pokrčenima, v bokih rahlo stisnjenima nogama ima spolni ud in

zadaj kratek, košat rep, ki razprt leži na fiktivni podlagi. Favns pogled, usmerjen stran in naprej se zdi drzen. Obrazne poteze so odločne in jasne, lica izrazito polna (kot bi bila polna zraka ali vode), ustnice rahlo našobljene (pripravljene, da pihnejo zrak v piščal ali izpljunejo vodo).

Favns je italjski bog narave, eno najstarejših božanstev v rimskem verovanju, zavetnik kmetov in njiv.³ Rimljani so ga istovetili z grškim Panom. Pan je bil star bog pastirjev. Čeprav božji sin, je bil vseeno na pol žival.⁴ Kosmat po vsem telesu, s kozjimi rožički, brado, parklji in repom. Bil je živahen, hiter, spreten, potuhnen, izražal je živalsko zvijačnost.⁵ Ko se je rodil, se je mati Penelopa prestrašila kosmatega novorojenčka, oče Hermes pa ga je zavil v zajčje kože in odnesel na Olimp. Tam je bil Pan bogovom v veselje in zabavo.⁶

Panova ime pomeni »vse«. Nadeli so mu ga bogovi, ker uteleša nagnjenje, lastno za ves svet. Je bog Vsega, kar nedvomno nakazuje na spolno energijo tega Vsega.⁷ Iz njegovega imena je izpeljana beseda za paniko: Grki so namreč verjeli, da lahko Pan, zlasti če ga kdo vzmira med počitkom ob opoldanski pripeki, povzroči pri ljudeh in čredah brezumen strah in jih požene v divji beg – povzroči paniko.

Pan se je zaljubil v lepo in krepostno nimfo Siringo. Ker mu ni mogla drugače ubežati, se je ob reki spremenila v trstiko, ločje. Pan je nekaj odrezanih stebelc različnih dolžin povezal z voskom in naredil piščal. Tako je nastala Panova piščal ali siringa.⁸ Na svojo virtuoznost je bil

Pan tako ponosen, da je pozval na dvoboj celo Apolona, boga glasbe.⁹ Po nekem izročilu je bilo prvotno glasbilo shranjeno v Artemidini votlini pri Efezu, kjer so preverjali krepost deklet: če je v votlino vstopila devica, so zazveneli mili zvoki siringe.¹⁰ Panova piščal kot trstenka pri nas danes velja za ljudsko glasbilo pastirjev. Trstenke so upodobljene tudi na vaški situli, ki je nastala v 5. stoletju pr. n. š.

Pan, ljubitelj glasbe, se pogosto zaljubi. Najraje prebiva v Arkadiji, kjer tava po gozdovih, lovi divjad, pleše z nimfami in jih zabava s svojo piščaljo. Arkadija je mitološka pokrajina idealiziranega in miroljubnega pastirskega življenja. Morda je bil motiv Favnsa oz. Pana ravno zaradi vseh teh pomenov preiščeno izbran za fontano novozgrajene Vile Široko.

Favns v Vili Mayer. Foto Š. Poles, 2014.

ŠPELA POLES, VILA MAYER

¹ Jankovič, V.: *Kdo je kdo v Antiki. Mitologija, zgodovina, umetnost. Modrijan, Ljubljana 2004, str. 135.*

² Naš čas, št. 1, leto 1981, str. 5, avtor M. M.

³ Jankovič, V.: *Kdo je kdo v Antiki. Mitologija, zgodovina, umetnost. Modrijan, Ljubljana 2004, str. 122.*

⁴ Dommermuth-Gudrich, G.: *Miti. Narava, Kranj 2011, str. 208.*

⁵ Chevalier, J. et al: *Slovar simbolov. Mladinska knjiga, Ljubljana 1993, str. 433.*

⁶ Schwab, G.: *Najlepše antične pripovedke. Mladinska knjiga, Ljubljana, str. 837.*

⁷ Chevalier, J. et al: *Slovar simbolov. Mladinska knjiga, Ljubljana 1993, str. 433.*

⁸ Jankovič, V.: *Kdo je kdo v Antiki. Mitologija, zgodovina, umetnost. Modrijan, Ljubljana 2004, str. 343.*

⁹ Dommermuth-Gudrich, G.: *Miti. Narava, Kranj 2011, str. 208, 209.*

¹⁰ Jankovič, V.: *Kdo je kdo v Antiki. Mitologija, zgodovina, umetnost. Modrijan, Ljubljana 2004, str. 343.*

Občankam in občanom
čestitamo
ob dnevu državnosti.

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE

Zadnja tekma sezone nakazala usmeritev kluba v prihodnje

V zadnjem krogu kvalifikacij za obstanek v Ligi Telemach je Elektra zabeležila zanesljivo zmago. Levji delež k zmagi so prispevali mladi domači igralci. Z igro in pristopom so dokazali, da moramo v prihodnje nanje resno računati. Na mladih pa temelji tudi vizija kluba za prihodnjo sezono.

Članska ekipa je z zmago uspešno zaključila dolgo in naporno sezono in obstala v 1.SKL oz Ligi Telemach. Na zadnji tekmi so se vidno izkazali domači mladi igralci Urban Bukovič (15 točk, 5 podaj), Grega Bukovič (4 točke, 4 podaje, 5 skokov), Aldin Hasić (30 točk, 6 skokov), Jan Rizman (22 točk, 8 skokov) in Aljaž Šlutej (3 točke, 4 podaje). V ekipi pa je manjkal perspektivni Jan Kosi, ki je z mladinsko reprezentanco gostoval na Kitajskem. Omeniti pa je potrebno, da sta Aldin Hasić in Jan Rizman z dobrimi igrami opozorila nase in sta oba kandidata za slovensko reprezentanco U20!

Vizija oz strategija kluba je, da domači mladi igralci s časom postanejo nosilci igre in zamenjajo nekatere izkušene igralce. Na mladih se bo gradila prihodnost šoštanjske košarke in tem igralcem bo Elektra nudila vso podporo pri košarkarskem razvoju. V prihodnji sezoni se jim bo tako ponudila izdatnejša priložnost za dokazovanje.

Treninji vseh igralcev, ki še imajo pogodbo in tudi tistih, ki kandidirajo za člansko ekipo, se bodo nadaljevali v mesecu juniju. V juliju bo malo oddiha, avgusta pa se začnejo intenzivne priprave na novo sezono.

Letošnje dolge sezone 2013-14 v 1.SKL, Ligi Telemach je za košarkarje članske ekipe Elektro konec. Tudi letos se sezona ni razpletla po željah uprave kluba, trenerskega štaba in navijačev kluba. Sezono je članska ekipa pričela z novim trenerjem in le malce spremenjeno ekipo. Novi trener članske ekipe je postal srbski strokovnjak Ivan Smiljanić, ki pa ni upravičil zaupanja vodstva kluba. Zaradi slabih rezultatov je v premoru med rednim delom in drugim delom prvenstva, na mesto prvega trenerja stopil domači trener Vladimir Rizman. Zaupana mu je bila naloga, ki je bila vse prej kot lahka. Povezati ekipo, vrniti prepoznavno igro Elektro in zagotoviti obstanek v 1.SKL, kar pa mu je na srečo vseh ljubiteljev košarke v Šaleški dolini, tudi uspelo.

Novo sestavljena ekipa je z novim trenerjem Smiljanićem dobro krenila v pripravo na novo tekmovalno sezono. Na prijateljskih tekmah je Elektra z hitro igro beležila zmage, na domačem 10. memorialu Matjaža Natka je Elektra osvojila 2. mesto (v finalu je z rezultatom 56:95 slavila ekipa Rogaške Crystal). A, da tekme v pripravljalnem obdobju niso realen prikazatelj stanja ekip, se je pokazalo kaj hitro na začetku sezone v Ligi Telemach. Ob koncu rednega dela prvenstva je Elektra tako zasedla 9. mesto (razmerje v zmagah je bilo 5/13) in je tekmovalje nadaljevala v Ligi za obstanek. Očitno je bilo, da je potrebno nekaj ukreniti in UO kluba je naredil zamenjavo trenerja članske ekipe, kar se je na koncu izkazalo za odlično potezo.

Ligo za obstanek je Elektra začela odlično. Novi trener Vladimir Rizman je uspel povezati in motivirati ekipo. Igra je postala hitrejša in bolj gledljiva. Ekipa je v drugem delu tekmovalja zabeležila 6 zmag in 4 poraze. Z malo več športne sreče in ob ugodnem razpletu tekem v zadnjem krogu tekmovalja, bi se Elektra lahko celo uvrstila v četrtfinale državnega prvenstva. To bi bil res velik uspeh. Žal na zadnji tekmi domači fantje niso zdržali pritiska in Tajfun je zanesljivo slavil. Za Tajfun je ta tekma pomenila ogromno, saj bi ob porazu direktno izpadli iz 1. SKL (rezultat 77:82 za Tajfun). Po tem delu tekmovalja je iz lige izpadel Slovan, Elektra in Tajfun pa sta morala odigrati še mini kvalifikacije za 1.SKL z dvema ekipama iz 2.SKL (Lastovka in Plama Pur).

V dodatnih mini kvalifikacijah za 1.SKL je Elektra le potrdila kako-vostno razliko med prvoligaši in drugoligaši. Elektra je dosegla 4 zmage. Res, dniso bile vse z lahkoto dosežene, a veliko priložnosti za dokazovanje so na teh tekmah dobili domači mladi igralci, ki so, kot je že bilo

Foto: Tomaž Sinigajda

zgoraj omenjeno, dokazali da zmorejo in znajo. Na mladih pa bo slonela ekipa tudi v naslednji sezoni.

Končno 10. mesto v državnem prvenstvu in izpad iz pokalnega tekmovalja SPAR že v 4. krogu je zagotovo neuspeh košarkarskega kluba iz Šoštanj. Za neuspeh je moč naštetih več razlogov (zaradi poplavljenega dvorane in dviga parketa je bil normalni proces treniranja v športni dvorani zopet oviran, poškodba Jana Rizmana ob pričetku sezone, slab izbor tujcev ...), a navsezadnje bo potrebno narediti temeljito analizo sezone in se iz napak ter izkušenj tudi nekaj naučiti. Večini igralcem so pogodbe o sodelovanju potekle, zato bo naslednjo sezono ekipa zagotovo precej spremenjena. Vizija novega vodstva kluba, ki je bilo izvoljeno na izredni skupščini 25.3.2014, je dadomači mladi igralci s časom postanejo nosilci igre in zamenjajo nekatere izkušene igralce.

Solidne igre so prikazovale tudi mlajše selekcije kluba, ki tekmujejo v državnih prvenstvih. V pokalu mladih, kjer se seštevajo rezultati vseh ekip mlajših selekcij, je Elektra letos dosegla 16. mesto (od 84 sodelujočih klubov). Mladinska ekipa U18 je letos nastopala v 1.SKL in je prvenstvo zaključila na solidnem 10. mestu. Za dobre predstave v mladinskem dresu so bili kar trije igralci nagrajeni z pozivom na priprave slovenske reprezentance U18. To so bili Jan Kosi, Aljaž Šlutej in Grega Bukovič. Tudi kadetska ekipa U16 je letos nastopala v 1.SKL in prikazala dobre igre. Navsezadnje je v svojih vrstah imela tudi kadetskega reprezentanta Slovenije (Matjaž Omladič). Starejši pionirji U14 (z reprezentantom Andražom Stropnikom) so nastopali v 1.SKL in dosegli 16. mesto v prvenstvu. Nastopali pa so tudi v pokalu Mini Spar in osvojili končno 5. Mesto. Elektra je imela tudi ekipo mlajših pionirjev U12 in ekipo najmlajših pionirjev U10, ki sta prav tako nastopali v 1. SKL, a rezultati v teh kategorijah niso bistvenega pomena. Odlično uvrstitev pa so je dosegla ekipa Šolskega centra Velenje, ki je v tekmovalju ŠKL (ekipo sestavljajo igralci kadetske in mladinske ekipe KK Elektra) dosegla odlično 2. mesto.

Potrebno pa je omeniti tudi nekaj drugih dogodkov s katerimi skuša KK Elektra kar čim več otrok navdušiti za košarko in za aktivno preživljanje prostega časa. KK Elektra je lanskega avgusta organizirala košarkarski tabor (udeležilo se ga je 27 otrok), pripravila je predstavitev košarke na OŠ KDK Šoštanj, sodelovala pri projektu Igriva košarka na večih osnovnih šolah v Šaleški dolini, skozi celo šolsko leto 2013-14 izvaja brezplačne šole košarke na 7 osnovnih šolah v Šaleški dolini, organizirala interno mini Ligo Elektra za udeležence šol košarke in sodelovala tudi na prireditvi Šport Špas v Šoštanju.

V KK Elektra skušamo našim košarkarjem ponuditi kar največ, posebej pa je potrebno omeniti, da so vse vadbe, tako v šolah košarke kot v tekmovalnih selekcijah, popolnoma brezplačne, saj za razliko od drugih klubov, ne pobiramo mesečnih vadin.

Za nami je torej malo manj uspešna sezona v članski kategoriji in uspešna sezona v mlajših kategorijah, ki so navsezadnje najbolj trden temelj kluba.

TOMAŽ SINIGAJDA

Finale DP v mali odbojki

Deklice ŽOK Kajuh Šoštanj so se v soboto, 31.5. udeležile finala DP v mali odbojki v Stranjah. Vse od novembra so deklice v rednih krogi osvajale turnir za turnirjem.

Foto: Igor Medved

Skrozi celotno sezono so v tehničnem znanju izjemno napredovale, borbenost pa je njihova odlika že od prejšnjih let. Vrhunec njihovega dela in truda je bila uvrstitev v finale. Med štirimi finalistkami so bile še ekipe Calcit Volleyball, Ankaran in Formis. Vse ekipe so prikazale odlično in na trenutke že kar vrhunsko igro in le malenkosti so odločale o končnem razpletu. Šoštanjčanke so se uvrstile na nevhvaležno četrto mesto, kar pa še zdaleč ne pomeni, da z rezultatom nismo zadovoljni. Med 57. sodelujočimi ekipami v minuli sezoni je dosežen rezultat več kot odličen.

Vse pohvale deklicam za uspešno sezono in vsem zvestim navijačem, ki so jih spodbujali od prvega turnirja pa vse do finala.

ŽOK KAJUH ŠOŠTANJ

Šoštanjski veterani uspešni

Občina Šoštanj in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj sta v sodelovanju s Strelskim društvom Dolič v okviru počastitve dneva Zveze veteranov vojne za Slovenijo in 23. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije v soboto, 07. junija 2014 organizirala 2. strelsko tekmovanje za pokal Občine Šoštanj in Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj v streljanju s malokalibrsko puško odprtega merka na razdalji 70m.

Foto: arhiv

Tekmovanje je potekalo na zelo lepo urejenem strelišču Strelske družine Dolič v Gornjem Doliču.

Pokrovitelj 2. tekmovanja z malokalibrsko puško je bila Občina Šoštanj in OZ VVS Šoštanj, pokale in medalje za tekmovalce pa je prispeval pokrovitelj tekmovanja, občina Šoštanj. Tekmovanje se je pričelo ob 9. uri in je potekalo ekipno (trije člani) in posamično na razdalji 70 metrov. Tekmovanja se je udeležilo 32 strelcev in strelk. Tekmovalci so streljali leže z roke brez naslona na tarčo velikosti 50 x 50 cm. Na voljo

je bilo neomejeno poskusnih strelcev v roku desetih minut in deset strelcev za oceno v roku desetih minut.

Foto: arhiv

Najboljši rezultat v skupni ekipni razvrstitvi je dosegla ekipa OZVVS Kamnik (Roman Radej, Zdravko Vrankar in Renato Uranič), ki je zasedla 1. mesto z 291 zadetimi krogi, druga je bila ekipa OZVVS Celje (Drago Guček, Matjaž Kozovinc, Cvetko Žgajner) z 286 krogi, tretja pa domača ekipa OZVVS Šoštanj (Robert Borovnik, Franc Oštir, Jože Čanč) z 283 krogi, četrto mesto pa je osvojila ekipa OZVVS Velenje (Viktor Slatinek, Milan Hrovat, Martin Hudales) s prav tako osvojenimi 283 krogi.

V posamični razvrstitvi je bil najboljši strellec Robert Borovnik iz OZVVS Šoštanj z 98 osvojenimi krogi, drugi z 97 krogi je bil Viktor Slatinek iz OZVVS Velenje tretji pa Renato Uranič iz OZVVS Kamnik, prav tako z 97 krogi.

Istočasno je potekalo tudi tekmovanje v posamični konkurenci za najboljšega strelca iz Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj. Najboljši trije strelci so bili Robert Borovnik, ki je prejel zlato medaljo in prehodni pokal, drugo mesto je zasedel Franc Oštir, tretji pa je bil Jože Čanč. V ženski konkurenci je prvo mesto zasedla Vanda Zajc, drugo mesto Marija Oštir in tretje Lidija Stropnik, četrta pa je bila Sonja Čanč.

LEON STROPNIK

MDI Občina Šoštanj

Dne 24.5.2014 je MDI Šoštanj v Zavodnjah na igrišču organiziralo prijetno druženje vseh članov MDI.

Potekala so razna tekmovanja, kjer so se udeležile vse skupine: Šoštanj, Zavodnje, Topolšica, Ravne, Florjan, Gaberke in Lokovica. Med seboj so se pomerile v kegljanju na vrvici, pikadu, ruskem biljardu, balinanju in metu na babo. Vzdušje je bilo zelo prijetno, predvsem smo bili veseli, da je bil lep sončen dan in da smo lahko izpeljali to srečanje in tekmovanje članov društva MDI Šoštanj.

Foto: arhiv

Zahvaljujemo se vsem nastopajočim, ter športnemu društvu Zavodnje, ki so nam omogočili to tekmovanje.

ODBOR MDI ŠOŠTANJ

Fotoreportaža

Pihalni orkester Zarja Šoštanj se je v Malem Lošinju udeležil VIII. Mednarodnega festivala pihalnih orkestrrov, kjer je s svojo najštevilčnejšo zasedbo, kot vedno, poskrbel za pester in odličen nastop. Na odru se jim je pridružila tudi Maja Oderlap, ki je z njihovo spremjavo zapela napitnico "Zato pa pijmo". Ker so nastopili zadnji, so poskrbeli, da je melodija Pihalnega orkestra Zarja odmevala še dolgo v noč. Festivala v Malem Lošinju sta se udeležila tudi župan občine Šoštanj Darko Menih in podžupan Viki Drev z ženama.

FOTO IN BESEDILO: AMADEJA KOMPREJ

Velenje
Sp Do 35
LIST
2014

352(497.4 šoštanj)

9007767,6

COBISS o

KNJARNICA VELENJE

junjski u

